

**CONVENȚIA DE LA GENEVA
PRIVITOARE
LA PROTECȚIA PERSOANELOR CIVILE
ÎN TIMP DE RĂZBOI
DIN 12 AUGUST 1949**

Subsemnații, plenipotențiali ai guvernelor reprezentate la conferința diplomatică care s-a întrunit la Geneva de la 21 aprilie la 12 august 1949, în scopul elaborării unei convenții pentru protecția persoanelor civile în timp de război, au convenit asupra celor ce urmează:

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Înaltele Părți Contractante se angajează să respecte și să facă să fie respectată prezenta convenție în toate împrejurările.

Articolul 2

În afara dispozițiilor care trebuie să intre în vigoare încă din timp de pace, prezenta convenție se va aplica în caz de război declarat sau de orice alt conflict armat, ivit între două sau mai multe dintre Înaltele Părți Contractante, chiar dacă starea de război nu e recunoscută de una din ele.

Aplicarea
convenției

Convenția se va aplica, de asemenea, în toate cazurile de ocupație totală sau parțială a teritoriului unei Înalte Părți Contractante, chiar dacă această ocupație nu întâmpină nici o rezistență militară.

Dacă una dintre Puterile în conflict nu e parte la prezenta convenție, Puterile care sunt părți la aceasta vor rămâne totuși legate prin ea în raporturile lor reciproce. În afară de aceasta, ele vor fi legate prin convenție față de sus-zisa Putere, dacă aceasta o acceptă și îi aplică dispozițiile.

Articolul 3

În caz de conflict armat neprezentând un caracter internațional și ivit pe teritoriul uneia dintre Înaltele Părți Contractante, fiecare dintre Părțile în conflict va trebui să aplice cel puțin următoarele dispoziții:

Conflicte
care nu au
caracter
interna-
țional

1. Persoanele care nu participă direct la ostilități, inclusiv membrii forțelor armate care au depus armele și persoanele care au fost scoase din luptă din cauză de boală, rănire, detențiune sau din orice altă cauză vor fi, în toate împrejurările, tratate cu omenie, fără nici o deosebire cu caracter discriminatoriu bazată pe rasă, culoare, religie sau credință, sex, naștere sau avere sau orice alt criteriu analog.

În acest scop, sunt și rămân prohibite, oricând și oriunde, cu privire la persoanele menționate mai sus:

- a) atingerile aduse vieții și integrității corporale, mai ales omorul sub toate formele, mutilările, cruzimile, torturile și chinurile;
- b) luarea de ostatici;
- c) atingerile aduse demnității persoanelor, mai ales tratamente umilitoare și înjositoare;
- d) condamnările pronunțate și execuțiile efectuate fără o judecată prealabilă, dată de un tribunal constituit în mod regulat, însoțită de garanții judiciare recunoscute ca indispensabile de către popoarele civilizate.

2. Răniții și bolnavii vor fi ridicați și îngrijiți.

Un organism umanitar imparțial, așa cum este Comitetul Internațional de Cruce Roșie, va putea să ofere serviciile sale Părților în conflict.

Părțile în conflict se vor strădui, pe de altă parte, să dispună intrarea în vigoare, prin acorduri speciale, a tuturor sau a unei părți din celelalte dispoziții ale prezentei convenții.

Aplicarea dispozițiilor care preced nu va avea efect asupra statutului juridic al Părților în conflict.

Articolul 4

Sunt protejate prin convenție persoanele care, la un moment dat și indiferent în ce formă se găsesc, în caz de conflict sau de ocupație, sub puterea unei Părți în conflict sau a unei Puteri ocupante ai cărei cetățeni nu sunt.

Cetățenii unui stat care nu este legat prin convenție nu sunt protejați de ea. Cetățenii unui stat neutru, care se găsesc pe teritoriul unui stat beligerant, și cetățenii unui stat cobeligerant nu vor fi considerați ca persoane protejate, atâta timp cât statul al cărui cetățeni sunt va avea o reprezentanță diplomatică normală pe lângă statul sub a cărui autoritate se găsesc.

Dispozițiile titlului II au totuși un câmp de aplicare mai larg, definit la articolul 13.

Persoanele protejate prin Convenția de la Geneva din 12 august 1949 pentru îmbunătățirea sortii răniților și bolnavilor din forțele armate în campanie sau prin cea de la Geneva din 12 august 1949 pentru îmbunătățirea sortii răniților, bolnavilor și naufragaților forțelor armate pe mare sau prin cea de la Geneva din 12 august 1949 privitoare la tratamentul prizonierilor de război nu vor fi considerate ca persoane protejate în sensul prezentei convenții.

Articolul 5

Dacă pe teritoriul unei Părți în conflict, aceasta are motive serioase să considere că o persoană protejată prin prezenta convenție este, în mod individual, legitim bănuită că s-ar deda unei activități dăunătoare securității statului sau dacă s-a stabilit că aceasta se dedă în fapt unei asemenea activități, zisa persoană nu va putea să se prevaleze de drepturile și privilegiile conferite prin prezenta convenție care, dacă s-

Definirea
persoanelor
protejate

Derogări

ar exercita în favoarea sa, ar putea să aducă prejudicii securității statului.

Dacă într-un teritoriu ocupat, o persoană protejată prin convenție este deținută fie ca spion, fie ca sabotor sau pentru că ea face în mod individual obiectul unei suspiciuni legitime că se dedă unei activități dăunătoare securității Puterii ocupante, acea persoană va putea, în cazurile în care securitatea militară o cere neapărat, să fie lipsită de drepturile de comunicare, prevăzute în prezenta convenție.

În fiecare din aceste cazuri, persoanele arătate în alineatele precedente vor fi totuși tratate cu omenie și, în caz de urmărire, nu vor fi lipsite de dreptul lor la un proces echitabil și reglementar, așa cum se prevede prin prezenta convenție. Li se vor garanta, de asemenea, toate drepturile și privilegiile unei persoane protejate, în sensul prezentei convenții, la cea mai apropiată dată posibilă, ținând seama, după caz, de securitatea statului sau a Puterii ocupante.

Articolul 6

Prezenta convenție se va aplica încă de la începutul oricărui conflict sau ocupații menționate în articolul 2.

Pe teritoriul Părților în conflict, aplicarea convenției va înceta la terminarea generală a operațiunilor militare.

Pe teritoriul ocupat, aplicarea prezentei convenții va înceta la un an de la terminarea generală a operațiunilor militare; totuși, Puterea ocupantă va fi legată, pentru durata ocupației – în măsura în care această Putere exercită funcțiile de guvernare în teritoriul în chestiune – prin dispozițiile articolelor următoare ale prezentei convenții: 1 până la 12, 27, 29 până la 34, 47, 49, 51, 52, 53, 59, 61 până la 77 și 143.

Persoanele protejate, a căror eliberare, repatriere sau stabilire vor avea loc după aceste termene vor continua să beneficieze, între timp, de prezenta convenție.

Începutul și
sfârșitul
aplicării

Articolul 7

În afară de acordurile prevăzute în mod expres în articolele 11, 14, 15, 17, 36, 108, 109, 132, 133 și 149, Înaltele Părți Contractante vor putea încheia alte acorduri speciale asupra oricărei chestiuni care le-ar părea oportun să fie reglementată în mod special. Nici un acord special nu va putea să aducă vreun prejudiciu situației persoanelor protejate, astfel cum este reglementată prin prezenta convenție, nici să restrângă drepturile pe care aceasta le-o acordă.

Persoanele protejate vor beneficia de aceste acorduri atâta timp cât convenția le este aplicabilă, în afară de stipulațiile contrare prevăzute în mod expres în sus-arătatelor acorduri sau în acorduri ulterioare sau, de asemenea, în afară de măsuri mai favorabile luate în privința lor de una sau alta dintre Părțile în conflict.

Acorduri
speciale

Articolul 8

Persoanele protejate nu vor putea în nici un caz să renunțe parțial sau total la drepturile pe care le asigură prezenta convenție și, eventual, acordurile speciale indicate în articolul precedent.

Nerenunțarea la drepturi

Articolul 9

Prezenta convenție va fi aplicată cu concursul și sub controlul Puterilor protectoare însărcinate să ocrotească interesele Părților în conflict. În acest scop, Puterile protectoare vor putea, în afară de personalul lor diplomatic sau consular, să desemneze delegați printre proprii lor cetățeni sau printre cetățenii altor Puteri neutre. Acești delegați vor trebui să fie supuși acordului Puterii pe lângă care își vor exercita misiunea.

Puteri protectoare

Părțile în conflict vor ușura, în cea mai largă măsură posibilă, sarcina reprezentanților sau delegaților Puterilor protectoare.

Reprezentanții sau delegații Puterilor protectoare nu vor putea, în nici un caz, să depășească limitele misiunii lor, astfel cum reiese ea din prezenta convenție; ei vor trebui, mai ales, să țină seama de nevoile imperioase de securitate ale statului pe lângă care își exercită funcțiile.

Articolul 10

Dispozițiile prezentei convenții nu împiedică activitățile umanitare pe care Comitetul Internațional de Cruce Roșie, precum și orice alt organism umanitar imparțial, le-ar întreprinde pentru protejarea persoanelor civile și pentru ajutoarele ce li se vor da cu acordul Părților în conflict interesate.

Activități ale Comitetului Internațional de Cruce Roșie

Articolul 11

Înaltele Părți Contractante vor putea oricând să se înțeleagă pentru a încredința unui organism, prezentând toate garanțiile de imparțialitate și de eficacitate, sarcinile trasate prin prezenta convenție Puterilor protectoare.

Substitute ale Puterilor Protectoare

Dacă persoanele protejate nu beneficiază sau nu mai beneficiază, din indiferent ce motive, de activitatea unei Puteri protectoare sau a unui organism desemnat în conformitate cu primul alineat, Puterea deținătoare va trebui să ceară fie unui stat neutru, fie unui asemenea organism, să-și asume funcțiile care revin prin prezenta convenție Puterilor protectoare desemnate de Părțile în conflict.

Dacă o protecție nu poate fi astfel asigurată, Puterea deținătoare va trebui să ceară unui organism umanitar, cum ar fi Comitetul Internațional de Cruce Roșie, să-și asume sarcinile umanitare care revin prin prezenta convenție Puterilor protectoare sau va trebui să accepte, sub rezerva dispozițiilor prezentului articol, ofertele de servicii provenind de la un asemenea organism.

Orice Putere neutră sau orice organism invitat de Puterea interesată sau care se oferă în scopurile sus-menționate va trebui, în activitatea sa, să fie conștientă de responsabilitatea sa față de Partea în conflict de care depind persoanele protejate prin prezenta convenție și va trebui să prezinte garanții suficiente de capacitate pentru a asuma funcțiile în chestiune și a le îndeplini cu imparțialitate.

De la dispozițiile precedente nu se va putea deroga printr-un acord special între Puteri, dintre care una s-ar găsi, chiar temporar, față de cealaltă Putere sau de aliații săi, îngrădită în libertatea ei de negociere, ca urmare a evenimentelor militare, mai ales în cazul unei ocupații totale sau a unei părți importante a teritoriului său.

De câte ori se face mențiune în prezenta convenție de Puterea protectoare, această mențiune indică, de asemenea, organismele care o înlocuiesc, în sensul prezentului articol.

Dispozițiile prezentului articol se vor extinde și vor fi adaptate în cazuri în care cetățeni ai unui stat neutru, care se găsesc pe un teritoriu ocupat sau pe teritoriul unui stat beligerant, în care statul, ai cărui cetățeni sunt, nu are o reprezentanță diplomatică normală.

Articolul 12

În toate cazurile în care vor considera că e necesar în interesul persoanelor protejate, mai ales în caz de dezacord între Părțile în conflict cu privire la aplicarea sau interpretarea dispozițiilor prezentei convenții, Puterile protectoare își vor oferi bunele lor oficii în scopul reglementării diferendului.

În acest scop, fiecare dintre Puterile protectoare va putea, la invitația unei Părți sau în mod spontan, să propună Părților în conflict o întrunire a reprezentanților lor și, în special, a autorităților însărcinate cu soarta persoanelor protejate, eventual pe un teritoriu neutru, ales în mod convenabil. Părțile în conflict vor fi obligate să dea urmare propunerilor ce le vor fi făcute în acest sens. Puterile protectoare vor putea, eventual, să propună acordului Părților în conflict o personalitate aparținând unei Puteri neutre sau o personalitate delegată de Comitetul Internațional de Cruce Roșie, care va fi chemată să participe la această întrunire.

Procedură
de
conciliere

TITLUL II

PROTECȚIA GENERALĂ A POPULAȚIEI CONTRA ANUMITOR URMĂRI ALE RĂZBOIULUI

Articolul 13

Dispozițiile acestui titlu privesc întreaga populație a țărilor în conflict, fără nici o deosebire cu caracter discriminatoriu bazată pe rasă, naționalitate, religie sau păreri politice ce au drept scop să micșoreze suferințele cauzate de război.

Domeniu
de aplicare
a Titlului II

Articolul 14

Înaltele Părți Contractante, încă din timp de pace și după închiderea ostilităților, Părțile în conflict vor putea crea pe teritoriul lor propriu și, dacă e nevoie, pe teritoriile ocupate, zone și localități sanitare și de securitate organizate în scopul de a pune la adăpost de urmările războiului răniții și bolnavii, infirmii, persoanele în vârstă, copiii sub cincisprezece ani, femeile însărcinate și mamele cu copii sub șapte ani. De la începutul unui conflict și în cursul acestuia, Părțile interesate vor putea încheia între ele acorduri pentru recunoașterea zonelor și a localităților pe care le-ar stabili. Ele vor putea, în acest scop, să dispună intrarea în vigoare a dispozițiilor prevăzute în proiectul de acord anexat prezentei convenții, aducându-i, eventual, modificările pe care le-ar socoti necesare.

Puterile protectoare și Comitetul Internațional de Cruce Roșie sunt invitate să-și ofere bunele lor oficii pentru a înlesni stabilirea și recunoașterea acestor zone și localități sanitare și de securitate.

Spitale,
zone și
localități
sanitare

Articolul 15

Orice Parte în conflict va putea, fie direct, fie indirect, prin intermediul unui stat neutru sau al unui organism umanitar, să propună Părții adverse crearea, în regiunile unde au loc lupte, de zone neutralizate destinate să pună la adăpost de pericolele luptelor, fără nici o distincție, următoarele persoane:

- a) răniții și bolnavii, combatanți sau necombatanți;
- b) persoanele civile care nu participă la ostilități și care nu prestează nici o muncă cu caracter militar în timpul șederii lor în aceste zone.

De îndată ce Părțile în conflict se vor fi pus de acord asupra situației geografice, administrației, aprovizionării și controlului zonei neutralizate propuse, se va încheia un acord, scris și semnat de reprezentanții Părților în conflict. Acest acord va fixa începutul și durata neutralizării zonei.

Zone
neutre

Articolul 16

Răniții și bolnavii, precum și infirmii și femeile însărcinate vor face obiectul unei protecții și al unui respect special.

În măsura în care cerințele militare o vor permite, fiecare Parte în conflict va favoriza măsurile luate pentru căutarea morților sau răniților, venirea în ajutorul naufragaților și altor persoane expuse la un pericol mare și protejarea lor contra jafului și relelor tratamente.

Răniți și
bolnavi
I. Protecție
generală

Articolul 17

Părțile în conflict se vor strădui să încheie aranjamente locale pentru evacuarea, dintr-o zonă asediată sau încercuită, a răniților, bolnavilor, infirmilor, bîtrânilor, copiilor și a lăuzelor și pentru trecerea preoților tuturor religiilor, a personalului și a materialului sanitar destinat acestei zone.

II.
Evacuare

Articolul 18

Spitalele civile organizate să dea îngrijiri răniților, bolnavilor, infirmilor și lăuzelor nu vor putea constitui, în nici o împrejurare, obiectul unor atacuri, ele vor fi, oricând, respectate și protejate de Părțile în conflict.

Statele care sunt părți într-un conflict vor trebui să elibereze tuturor spitalelor civile un document care atestă caracterul lor de spital civil și care stabilește că, clădirile pe care le ocupă nu sunt folosite în scopuri care, în sensul articolului 19, ar putea să le lipsească de protecție.

Spitalele civile vor fi marcate, dacă sunt autorizate de stat, prin emblema prevăzută de articolul 38 al Convenției de la Geneva din 12 august 1949, pentru îmbunătățirea sorții răniților și bolnavilor din forțele armate în campanie.

Părțile în conflict vor lua, în măsura în care cerințele militare le-o vor permite, măsurile necesare pentru a face perfect vizibile forțelor inamice, terestre, aeriene și maritime, emblemele distinctive semnalând spitalele civile, în vederea îndepărtării posibilității oricărei acțiuni agresive.

Din cauza pericolelor la care pot fi expuse spitalele apropiate de obiective militare, se recomandă ca ele să fie situate cât mai departe cu putință de aceste obiective.

III.
Protejarea
spitalelor

Articolul 19

Protecția datorată spitalelor civile nu va putea înceta decât dacă ele ar fi fost folosite pentru comiterea, în afara îndatoririlor lor umanitare, de acte dăunătoare inamicului. Totuși, protecția nu va înceta decât după o somație care fixează, în toate cazurile oportune, un termen rezonabil, somație care ar fi rămas fără efect.

Nu va fi considerat un act dăunător faptul că sunt tratați în aceste spitale militare răniți sau bolnavi sau că se găsesc acolo arme portative și muniții luate acestor militari și care nu au fost vărsate încă serviciului competent.

IV. Întreru-
perea
protecției
spitalelor

Articolul 20

Personalul afectat în mod regulat și numai pentru funcționarea sau administrarea spitalelor civile, inclusiv acela care e însărcinat cu căutarea, ridicarea, transportul și îngrijirea răniților și bolnavilor civili, a infirmilor și a lăuzelor, va fi respectat și protejat.

În teritoriile ocupate și în zonele de operațiuni militare, acest personal se va legitima cu ajutorul unui bilet de identitate, care atestă calitatea titularului, prevăzut cu fotografia sa și purtând timbrul sec al autorității responsabile și, de asemenea, în timp cât este în serviciu, printr-o brasardă ștampilată rezistentă la umezeală, purtată pe brațul stâng. Această brasardă va fi eliberată de stat și prevăzută cu emblema prevăzută de articolul 38 al Convenției de la Geneva din 12 august 1949 pentru îmbunătățirea sorții răniților și bolnavilor din forțele armate în campanie.

V. Personal
sanitar

Orice alt personal, afectat funcționării sau administrării spitalelor civile, va fi respectat și protejat și va avea dreptul la portul brasardei, așa cum se prevede mai sus și în condițiile prescrise în prezentul articol, în timpul exercitării acestor funcții. Biletul său de identitate va indica sarcinile care-i revin.

Direcția fiecărui spital civil va ține oricând la dispoziția autorităților competente, naționale sau ocupante, lista la zi a personalului său.

Articolul 21

Transporturile de răniți și bolnavi civili, de infirmi și lăuze, efectuate pe uscat în convoaie de vehicule și trenuri-spitale sau pe mare, de vase afectate acestor transporturi, vor fi respectate și protejate în același fel ca și spitalele prevăzute de articolul 18 și vor fi semnalate prin arborarea, cu autorizarea statului, a emblemei distinctive prevăzute de articolul 38 al Convenției de la Geneva din 12 august 1949 pentru îmbunătățirea sortii răniților și bolnavilor din forțele armate în campanie.

VI.
Transport
pe uscat și
pe mare

Articolul 22

Aeronavele folosite exclusiv pentru transportul răniților și bolnavilor civili, infirmilor și lăuzelor sau pentru transportul personalului și al materialului sanitar nu vor fi atacate, ci vor fi respectate dacă vor zbura la înălțimile, orele și pe rutele convenite în mod special de comun acord, între toate Părțile în conflict interesate.

Ele vor putea fi semnalate prin emblema distinctivă prevăzută de articolul 38 al Convenției de la Geneva din 12 august 1949 pentru îmbunătățirea sortii răniților și bolnavilor din forțele armate în campanie.

Dacă nu s-a convenit altfel, zborul deasupra teritoriului inamic sau deasupra teritoriilor ocupate de inamic este interzis.

Aceste nave vor asculta de orice ordin de aterizare. În cazul unei aterizări astfel impuse, aeronava și ocupanții săi vor putea să-și continue zborul, după o eventuală cercetare.

VII.
Transport
aerian

Articolul 23

Fiecare Înaltă Parte Contractantă va îngădui trecerea liberă a oricărui transport de medicamente și de material sanitar, precum și de obiecte necesare cultului, destinate numai populației civile a unei alte Părți contractante, chiar inamice. Ea va autoriza, de asemenea, trecerea liberă a oricărui transport de alimente esențiale, îmbrăcăminte și întăritoare pentru copiii sub cincisprezece ani, femeilor însărcinate sau lăuzelor.

Obligația unei părți contractante de a îngădui trecerea liberă a transporturilor arătate în alineatul precedent este subordonată condiției ca această Parte să fie asigurată că nu are nici un motiv serios să se teamă că:

a) transporturile pot fi abătute de la destinația lor, sau

Transport
de provizii
medicale,
hrană și
îmbrăcă-
minte

- b) controlul ar putea să nu fie eficace, sau
- c) că inamicul ar putea să obțină un avantaj vădit pentru eforturile sale militare sau economia sa, substituind aceste transporturi mărfurilor pe care altfel ar fi trebuit să le furnizeze sau să le producă, sau eliberând materiale, produse sau servicii, pe care altfel ar fi trebuit să le afecteze producerii unor astfel de mărfuri.

Puterea care autorizează trecerea transporturilor indicate în primul alineat al prezentului articol poate condiționa această autorizație de faptul că distribuirea la beneficiari să fie făcută sub controlul la fața locului al Puterilor protectoare.

Aceste transporturi vor trebui să fie îndrumate cât mai repede posibil și statul care autorizează libera lor trecere va avea dreptul să fixeze condițiile tehnice în care trecerea va fi autorizată.

Articolul 24

Părțile în conflict vor lua măsurile necesare pentru ca copiii sub cincisprezece ani, deveniți orfani sau despărțiți de familia lor în urma războiului, să nu fie părăsiți și ca să se înlesnească, în toate împrejurările, întreținerea lor, practicarea religiei lor și educarea lor. Aceasta va fi încredințată, dacă e posibil, unor persoane cu aceeași tradiție culturală.

Părțile în conflict vor înlesni primirea acestor copii în țară neutră pe tot timpul duratei conflictului, cu consimțământul Puterii protectoare, dacă există vreuna, și dacă ele au garanția respectării principiilor enunțate în primul alineat.

În afară de aceasta, ele se vor strădui să ia măsurile necesare ca toți copiii sub doisprezece ani să poată fi identificați, prin purtarea unor plăci de identitate sau prin orice alt mijloc.

Măsuri referitoare la binele copiilor

Articolul 25

Orice persoană care se găsește pe teritoriul unei Părți în conflict sau pe un teritoriu ocupat de ea va putea primi și trimite membrilor familiei sale, oriunde s-ar găsi, vești cu caracter strict familial. Această corespondență va fi îndrumată rapid și fără întârziere nejustificată.

Dacă, datorită împrejurărilor, schimbul de corespondență familială pe calea poștală obișnuită a devenit greoi sau imposibil, Părțile în conflict interesate se vor adresa unui intermediar neutru, cum este Agenția centrală prevăzută la articolul 140, pentru a hotărî, împreună cu acesta, mijloacele pentru asigurarea îndeplinirii obligațiilor lor în cele mai bune condiții și mai ales cu consursul Societăților naționale de Cruce Roșie (Semilună Roșie, Leul și Soarele Roșii).

Dacă Părțile în conflict socotesc necesar să restrângă corespondența familială, ele vor putea cel mult să impună folosirea de formulare tip conținând douăzecișicinci de cuvinte liber alese și să limiteze trimiterea acestora la unul pe lună.

Vești cu caracter familial

Articolul 26

Fiecare Parte în conflict va ușura cercetările întreprinse de membrii familiilor dispersate de război pentru a relua legăturile unii cu alții și, dacă e posibil, să se întâlnească. Ea va încuraja, mai ales, acțiunea organizațiilor care se consacră acestei sarcini, cu condiția ca ea să le fi acceptat și ca acestea să se conformeze măsurilor de securitate luate de ea.

Familii
dispersate

TITLUL III

STATUTUL ȘI TRATAMENTUL PERSOANELOR PROTEJATE

SECȚIUNEA I. DISPOZIȚII COMUNE TERITORIILOR PĂRȚILOR ÎN CONFLICT ȘI TERITORIILOR OCUPATE

Articolul 27

Persoanele protejate au dreptul, în toate împrejurările, la respectul persoanei lor, onoarei lor, drepturilor lor familiale, convingerilor și practicilor lor religioase, deprinderilor și obiceiurilor lor. Ele vor fi tratate, oricând, cu omenie și protejate, mai ales contra oricărui act de violență sau de intimidare, contra insultelor și curiozității publice.

Femeile vor fi în special protejate contra oricărei atingeri a onoarei lor și, mai ales, contra violului, constrângerii la prostituție și contra oricărui atentat la pudoare.

Ținând seama de dispozițiile privitoare la starea sănătății, vârstă și sex, toate persoanele protejate vor fi tratate cu aceeași considerație de Partea în conflict sub puterea căreia se găsesc, fără nici o deosebire cu caracter discriminatoriu bazată, mai ales, pe rasă, religie sau păreri politice.

Totuși, Părțile în conflict vor putea să ia, cu privire la persoanele protejate, măsurile de control sau de securitate care vor fi necesare ca urmare a războiului.

Tratament.
I.
Observații
generale

Articolul 28

Nici o persoană protejată nu va putea să fie folosită pentru a pune, prin prezența sa, anumite puncte sau anumite regiuni la adăpost de operațiunile militare.

II. Zone
în pericol

Articolul 29

Partea în conflict, sub puterea căreia se află persoane protejate, este răspunzătoare de tratamentul care le e aplicat de agenții săi, fără a aduce atingere răspunderilor individuale care pot decurge.

III.
Răspun-
deri

Articolul 30

Persoanele protejate vor avea toate înlesnirile pentru a se adresa Puterilor protectoare, Comitetului Internațional de Cruce Roșie, Societății menționate de Cruce Roșie (Semilună Roșie, Leul și Soarele Roșii) ale țării unde ele se găsesc, precum și oricărui organism care ar putea să le vină în ajutor.

Aceste câteva organisme vor primi în acest scop, din partea autorităților, toate înlesnirile, în limitele stabilite de considerații de ordin militar sau de securitate.

În afară de vizitele delegațiilor Puterilor protectoare și ale Comitetului Internațional de Cruce Roșie, prevăzute de articolul 143, Puterile deținătoare sau ocupante vor înlesni, pe cât posibil, vizitele pe care ar dori să le facă persoanelor protejate reprezentanții altor organizații, al căror scop este de a acorda acestor persoane ajutor spiritual sau material.

Adresă
către Puteri
Protectoare
și societate
de ajutor

Articolul 31

Nici o constrângere de ordin fizic sau moral nu poate fi exercitată cu privire la persoanele protejate, mai ales pentru a obține de la ele sau de la terți informații.

Interzicerea
constrângerilor

Articolul 32

Înaltele Părți Contractante își interzic categoric orice măsură de natură a produce fie suferințe fizice, fie exterminarea persoanelor protejate de sub puterea lor. Această interzicere privește nu numai omorul, tortura, pedepsele corporale, mutilările și experiențele medicale sau științifice necerute de tratamentul medical al unei persoane protejate, ci și orice alte brutalități, fie că sunt comise de agenți civili sau de agenți militari.

Interzicerea
pedepselor
corporale,
torturii etc.

Articolul 33

Nici o persoană protejată nu poate fi pedepsită pentru o infracțiune pe care n-a comis-o personal. Pedepsele colective, ca și orice măsuri de intimidare sau de terorism, sunt interzise.

Jaful este interzis.

Măsurile de represalii împotriva persoanelor protejate și a bunurilor lor sunt interzise.

Responsabili-
tate individua-
lă, colectivă,
pedepse, jaf,
represalii

Articolul 34

Luarea de ostatici este interzisă.

Ostatici

SECȚIUNEA II. – STRĂINI PE TERITORIUL UNEI PĂRȚI ÎN CONFLICT

Articolul 35

Orice persoană protejată, care ar dori să părăsească teritoriul la începutul sau în cursul unui conflict, va avea dreptul să o facă, dacă plecarea sa nu contravine intereselor naționale ale statului. Asupra cererii sale de a părăsi teritoriul se va hotărî după o procedură regulată, iar hotărârea va trebui să fie dată cât mai repede cu putință. Persoana autorizată să părăsească teritoriul va putea să-și ia banii necesari de drum și să ia cu sine o cantitate suficientă de efecte și obiecte de uz personal.

Persoanele cărora li s-a refuzat permisiunea de a părăsi teritoriul vor avea dreptul să obțină ca un tribunal sau un colegiu administrativ competent, creat în acest scop de Puterea deținătoare, să reconsidere acest refuz în termenul cel mai scurt.

La cerere, reprezentanții Puterii protectoare vor putea, dacă nu se opun motive de securitate sau dacă cei interesați nu obiectează, să obțină comunicarea motivelor pentru care s-a refuzat persoanelor care au făcut cererea autorizarea de a părăsi teritoriul și să li se dea, cât mai repede cu putință, numele tuturor aceluia care s-ar găsi în această situație.

Dreptul de a părăsi teritoriul

Articolul 36

Plecările autorizate conform prevederilor articolului precedent se vor face în condiții satisfăcătoare de securitate, igienă, salubritate și alimentare. Toate chestiunile legate de aceasta, de la punctul de ieșire de pe teritoriul Puterii deținătoare, vor fi suportate de țara de destinație sau, în caz de ședere în țară neutră, de Puterea ai cărei cetățeni sunt beneficiarii. Modalitățile practice ale acestor deplasări vor fi, la nevoie, fixate prin acorduri speciale între Puterile interesate.

Cele de mai sus nu vor prejudicia asupra acordurilor speciale care ar fi putut fi încheiate între Puterile în conflict cu privire la schimbul și repatrierea cetățenilor lor căzuți sub puterea inamicului.

Modalitate de repatriere

Articolul 37

Persoanele protejate care se găsesc în detențiune preventivă sau execută o pedeapsă privativă de libertate vor fi, în timpul detențiunii lor, tratate cu omenie.

Ele vor putea cere, de îndată ce au fost eliberate, părăsirea teritoriului, în conformitate cu articolele precedente.

Persoane în detențiune

Articolul 38

Cu excepția unor măsuri speciale care pot fi luate în baza prezentei convenții, mai ales a articolelor 27 și 41, situația persoanelor protejate va rămâne, în principiu, reglementată de dispozițiile privitoare la tratamentul străinilor în timp de pace. În orice caz, li se vor garanta următoarele drepturi:

1. ele vor putea primi ajutoarele individuale sau colective ce li se vor trimite;
2. ele vor primi, dacă starea sănătății lor o cere, tratament medical și spitalizare, în aceeași măsură ca și cetățenii statului interesat;
3. li se va îngădui practica cultului lor și să primească asistența spirituală a preoților cultului lor;
4. dacă ele locuiesc într-o regiune expusă în mod deosebit pericolelor războiului, vor fi autorizate să se deplaseze din acea regiune, în aceeași măsură ca și cetățenii statului interesat;
5. copiii sub cincisprezece ani, femeile însărcinate și mamele cu copii sub șapte ani vor beneficia, în aceeași măsură ca și cetățenii statului interesat, de orice tratament preferențial.

Persoane
ne-
repatriate
I.
Observații
generale

Articolul 39

Persoanele protejate, care din cauza conflictului au pierdut posibilitatea de a-și câștiga existența, li se va garanta posibilitatea să găsească o muncă plătită și se vor bucura, în acest scop, sub rezerva considerațiilor de securitate și a dispozițiilor articolului 40, de aceleași avantaje ca și cetățenii Puterii pe teritoriul căreia se află.

Dacă o Parte în conflict supune o persoană protejată la măsuri de control care o pun în imposibilitate de a se întreține, mai ales când acea persoană nu poate, din motive de securitate, să găsească o muncă în condiții rezonabile, acea Parte în conflict îi va asigura întreținerea, precum și aceea a persoanelor care depind de ea.

Persoanele protejate vor putea, oricând, să primească ajutoare din țara lor de origine, de la Puterea protectoare sau de la societățile de binefacere menționate în articolul 30.

II.
Modalități
de
existență

Articolul 40

Persoanele protejate nu pot fi constrânse la muncă decât în aceeași măsură ca și cetățenii Puterii în conflict pe teritoriul căreia se găsesc.

Dacă persoanele protejate sunt de naționalitate inamică, ele nu vor putea fi constrânse decât la munci care sunt în mod normal necesare asigurării hranei, locuinței, îmbrăcăminte, transportului și sănătății ființelor umane și care nu sunt în legătură directă cu conducerea operațiunilor militare.

În cazurile menționate în alineatele precedente, persoanele protejate constrânse la muncă vor beneficia de aceleași condiții de muncă și de aceleași măsuri de protecție ca și muncitorii naționali, mai ales în ce privește salariul, durata muncii, echipamentul, pregătirea prealabilă și despăgubirea pentru accidente de muncă și bolile profesionale.

Slujbă

În caz de violare a prescripțiilor menționate mai sus, persoanele protejate vor fi autorizate să exercite dreptul lor de plângere, conform articolului 30.

Articolul 41

Dacă Puterea, sub autoritatea căreia se găsesc persoanele protejate, socotește celelalte măsuri de control menționate în prezenta convenție ca nesatisfăcătoare, măsurile de control cele mai severe la care ar putea să recurgă vor fi stabilirea domiciliului forțat sau internarea, în conformitate cu dispozițiile articolelor 42 și 43.

Aplicând dispozițiile celui de al doilea alineat al articolului 39 în cazul persoanelor constrânse să părăsească reședința lor obișnuită, în baza unei hotărâri care-i obligă la un domiciliu forțat într-un alt loc, Puterea deținatoare se va conforma, cât mai precis cu putință, regulilor privitoare la tratamentul internaților (secțiunea IV, titlul III al prezentei convenții).

IV.
Domiciliu
forțat.
Internare

Articolul 42

Internarea sau stabilirea domiciliului forțat al persoanelor protejate nu va putea fi ordonată decât dacă securitatea Puterii sub autoritatea căreia se află aceste persoane o face absolut necesară.

Dacă o persoană cere, prin intermediul reprezentanților Puterii protectoare, internarea sa voluntară și dacă situația sa personală o face necesară, se va proceda la aceasta de către Puterea sub autoritatea căreia se găsește.

V. motive
de interna-
re sau do-
miciliu
forțat.
Internare
voluntară

Articolul 43

Orice persoană protejată care ar fi fost internată sau căreia i s-a stabilit domiciliu forțat va avea dreptul să obțină ca un tribunal sau un colegiu administrativ competent, creat în acest scop de Puterea deținatoare, să reconsidere, în cel mai scurt termen, hotărârea luată cu privire la persoana sa. Dacă internarea sau stabilirea unui domiciliu forțat este menținută, tribunalul sau colegiul administrativ va proceda în mod periodic și, cel puțin de două ori pe an, la examinarea cazului acestei persoane în vederea îmbunătățirii, în favoarea sa, a hotărârii inițiale, dacă împrejurările o permit.

Numai în cazul când persoanele protejate interesate nu se opun la aceasta, Puterea deținatoare va aduce la cunoștința Puterii protectoare, cât mai repede cu putință, numele persoanelor protejate care au fost internate sau cărora li s-a stabilit domiciliu forțat și numele acelor care au fost eliberate din internare sau din domiciliu forțat. Sub aceeași rezervă, hotărârile tribunalelor sau colegiilor indicate în primul alineat al prezentului articol vor fi, de asemenea, notificate, cât mai repede cu putință, Puterii protectoare.

VI.
Procedură

Articolul 44

Luând măsurile de control prevăzute prin prezenta convenție, Puterea deținătoare nu va trata ca străini inamici, exclusiv pe baza apartenenței lor juridice la un stat inamic, pe refugiații care nu se bucură în fapt de protecția nici unui guvern.

VII.
Refugiați

Articolul 45

Persoanele protejate nu vor putea să fie transferate unei Puteri care nu e parte la convenție.

Această dispoziție nu va constitui o piedică pentru repatrierea persoanelor protejate sau pentru înapoiere în țara lor de reședință după încetarea ostilităților.

Persoanele protejate vor putea fi transferate de Puterea deținătoare numai unei Puteri care e parte la convenție, și după ce Puterea deținătoare s-a convins că Puterea în chestiune este doritoare și în stare să aplice convenția. Când persoanele protejate sunt astfel transferate, răspunderea aplicării convenției va reveni Puterii care a acceptat să le primească pentru timpul cât ele își vor fi încredințate. Totuși, în cazul în care această Putere nu va aplica dispozițiile convenției, asupra oricărui punct important, Puterea prin care persoanele protejate au fost transferate va trebui, în urma unei notificări a Puterii protectoare, să ia măsuri eficiente pentru remedierea situației sau să ceară ca persoanele protejate să-i fie retrimise. Această cerere va trebui să fie satisfăcută.

O persoană protejată nu va putea, în nici un caz, să fie transferată într-o țară în care ea ar avea motive să se teamă de persecuții din cauza opiniilor ei politice sau religioase.

În virtutea tratatelor de extrădare încheiate înainte de începerea ostilităților, dispozițiile acestui articol nu sunt o piedică pentru extrădarea persoanelor protejate acuzate de crime de drept comun.

VIII.
Transfer
către o altă
Putere

Articolul 46

Dacă nu au fost retrase anterior, măsurile restrictive luate cu privire la persoanele protejate vor înceta cât mai repede cu putință după terminarea ostilităților.

Măsurile restrictive luate cu privire la bunurile lor vor fi anulate, în conformitate cu legislația Puterii deținătoare, cât mai repede cu putință după încetarea ostilităților.

Anularea
măsurilor
restrictive

SECȚIUNEA III. TERITORII OCUPATE

Articolul 47

Persoanele protejate care se găsesc pe un teritoriu ocupat nu vor fi lipsite, în nici un caz și în nici un fel, de avantajele prezentei convenții, fie în baza vreunei modificări oarecare intervenite în urma ocupației, în instituțiile sau în guvernarea teritoriului în chestiune, fie prin vreun

Neviolarea
drepturilor

acord încheiat între autoritățile teritoriului ocupat și Puterea ocupantă, și nici din cauza anexării de către aceasta din urmă a totalității sau a unei părți a teritoriului ocupat.

Articolul 48

Persoanele protejate care nu sunt cetățenii Puterii al cărei teritoriu este ocupat, vor putea să se prevaleze de dreptul de a părăsi teritoriul în condițiile prevăzute de articolul 35 și hotărârile care vor fi luate după procedura pe care Puterea ocupantă o va stabili în conformitate cu menționatul articol.

Cazuri speciale de repatriere

Articolul 49

Transferările forțate, în masă sau individuale, precum și deportările de persoane protejate din teritoriul ocupat în teritoriul Puterii ocupante sau în acel al oricărui alt stat, ocupat sau nu, sunt interzise, oricare ar fi motivul.

Deportări, transferări, evacuări

Totuși, Partea ocupantă va putea proceda la evacuarea totală sau parțială a unei anumite regiuni ocupate, dacă securitatea populației sau motive imperioase militare o cer. Evacuările nu vor putea duce la deplasarea persoanelor protejate peste hotarele teritoriului ocupat decât dacă, din motive materiale, este imposibilă evacuarea unui asemenea deplasări. Populația astfel evacuată va fi readusă la căminete, de îndată ce ostilitățile în acest sector vor lua sfârșit.

Puterea ocupantă, procedând la aceste transferări sau evacuări, va trebui să asigure, în măsura posibilului, cazarea convenabilă a persoanelor protejate, ca deplasările să fie făcute în condiții satisfăcătoare de salubritate, de igienă, de securitate și de hrană și ca membrii aceleiași familii să nu fie despărțiți unii de alții.

Puterea protectoare va fi informată de orice transferări și evacuări, de îndată ce acestea vor avea loc.

Puterea ocupantă nu va putea să rețină persoanele protejate într-o regiune deosebit de expusă pericolelor războiului, decât dacă securitatea populației sau motive imperioase o cer.

Puterea ocupantă nu va putea proceda la deportarea sau la transferarea unei părți din propria sa populație civilă în teritoriul ocupat de ea.

Articolul 50

Puterea ocupantă va înlesni, cu concursul autorităților naționale și locale, buna funcționare a stabilimentelor consacrate îngrijirii și educației copiilor.

Copii

Ea va lua toate măsurile necesare pentru a ușura identificarea copiilor și înregistrarea filiațiunii lor. Ea nu va putea, în nici un caz, să modifice statutul lor personal, nici să-i încadreze în formații sau organizații depinzând de ea.

Dacă instituțiile locale nu sunt potrivite în acest scop, Puterea ocupantă va trebui să asigure întreținerea și educația copiilor orfani sau despărțiți de părinții lor din cauza războiului – în lipsa unei rude apropiate sau a

unui prieten care ar putea să-i îngrijească – dacă e posibil, cu persoane de naționalitatea, limba și religia lor.

O secțiune specială a biroului creat în virtutea dispozițiilor articolului 136 va fi însărcinată să ia toate măsurile necesare pentru identificarea copiilor a căror identitate este nesigură. Indicațiile cu privire la tatăl și mama lor sau la alte rude apropiate vor fi întotdeauna consemnate.

Puterea ocupantă nu va putea împiedica aplicarea oricăror măsuri preferențiale în ce privește hrana, îngrijirile medicale și protecția contra urmărilor războiului, care ar fi putut să fie adoptate înainte de ocupație, în favoarea copiilor sub cincisprezece ani, a femeilor însărcinate și a mamelor cu copii sub șapte ani.

Articolul 51

Puterea ocupantă nu va putea constrânge persoanele protejate să servească în forțele sale armate sau auxiliare. Orice presiune sau propagandă cu scopul angajării voluntare este interzisă.

Puterea ocupantă nu va putea constrânge la lucru persoanele protejate, decât dacă ele sunt în vârstă de peste 18 ani și atunci numai la lucrări necesare pentru nevoile armatei de ocupație sau pentru servicii de interes public, pentru alimentație, adăpostire, îmbrăcăminte, transporturi sau pentru sănătatea populației țării ocupate. Persoanele protejate nu vor putea fi constrânse la nici o muncă care le-ar obliga să ia parte la operațiuni militare. Puterea ocupantă nu va putea constrânge persoanele protejate să asigure cu forța securitatea instalațiilor unde ele execută o muncă obligatorie.

Munca va fi executată numai în cadrul teritoriului ocupat în care se află persoanele despre care este vorba. Fiecare asemenea persoană va fi menținută, în măsura posibilului, la locul său obișnuit de muncă. Munca va fi plătită în mod echitabil și proporțional cu capacitățile fizice și intelectuale ale muncitorilor. Legislația în vigoare în țara ocupată privind condițiile de muncă și măsurile de protecție, mai ales în ce privește salariul, durata muncii, echipamentul, pregătirea prealabilă și despăgubirile datorate pentru accidente de muncă și bolile profesionale, va fi aplicabilă persoanelor protejate supuse muncii la care se referă prezentul articol.

Rechiziționarea mâinii de lucru nu va putea duce, în nici un caz, la o mobilizare a muncitorilor într-o organizație cu caracter militar sau semimilitar.

Articolul 52

Nici un contract, acord sau reglementare nu va putea aduce atingere dreptului fiecărui muncitor, voluntar sau nu, oriunde s-ar găsi, de a se adresa reprezentanților Puterii protectoare pentru a cere intervenția acesteia.

Orice măsură urmărind crearea șomajului sau restrângerea posibilităților de muncă ale muncitorilor dintr-o țară ocupată, în scopul de a-i determina să lucreze pentru Puterea ocupantă, este interzisă.

Înregistrare.
Muncă.

Protejarea
muncitorilor

Articolul 53

Se interzice Puterii ocupante de a distruge bunurile mobiliare sau nemobiliare aparținând persoanelor particulare, individual sau colectiv, statului sau altor autorități publice, organizațiilor sociale sau cooperatiste, în afară de cazurile în care aceste distrugerii ar deveni absolut necesare în urma operațiunilor militare.

Interzicerea
distrugerii

Articolul 54

Se interzice Puterii ocupante de a modifica statutul funcționarilor sau al magistraților din teritoriul ocupat, de a le aplica sancțiuni sau de a lua orice măsură de constrângere sau discriminatorii împotriva lor pentru că s-ar abține de a-și exercita funcțiile lor din rațiuni de conștiință. Această ultimă interdicție nu prejudiciază aplicarea celui de al doilea alineat al articolului 51. Ea nu afectează dreptul Puterii ocupante de a îndepărta pe funcționarii publici din posturile lor.

Magistrați și
funcționari
publici

Articolul 55

În măsura tuturor mijloacelor sale, Puterea ocupantă are datoria de a asigura aprovizionarea populației cu alimente și medicamente; ea va trebui, mai ales, să aducă alimentele, articolele medicale și orice alt articol necesar, atunci când rezervele teritoriului ocupat ar fi insuficiente.

Hrană și
articole
medicale
pentru
populație

Puterea ocupantă nu va putea să rechiziționeze alimente, articole sau medicamente ce se găsesc pe teritoriul ocupat decât pentru forțele de ocupație și personalul administrativ; ea va trebui să țină seama de nevoile populației civile. Sub rezerva stipulațiilor altor convenții internaționale, Puterea ocupantă va trebui să ia măsurile necesare pentru a asigura justa indemnizare a oricărui bun rechiziționat.

Puterile protectoare vor putea, oricând, să verifice fără piedică starea proviziilor alimentare și medicale în teritoriile ocupate, exceptând cazurile când restricțiile temporare ar fi impuse de imperioase necesități militare.

Articolul 56

În măsura tuturor mijloacelor sale, Puterea ocupantă are datoria să asigure și să mențină, cu concursul autorităților naționale și locale, stabilimentele și serviciile medicale și spitalicești, precum și sănătatea și igiena publică în teritoriul ocupat, mai ales adoptând și aplicând măsurile profilactice și preventive necesare combaterii propagării bolilor contagioase și epidemiilor. Personalul medical de orice categorie va fi autorizat să-și îndeplinească misiunea.

Igienă și
sănătate
publică

Dacă au fost create noi spitale pe teritoriul ocupat și dacă organele competente ale statului ocupat nu mai acționează acolo, autoritățile de ocupație vor proceda, dacă este cazul, la recunoașterea prevăzută de articolul 18. În împrejurări analoge, autoritățile de ocupație vor trebui,

de asemenea, să garanteze recunoașterea personalului spitalelor și al vehiculelor de transport, în baza dispozițiilor articolelor 20 și 21.

Adoptând măsurile de sănătate și de igienă, precum și aplicându-le, Partea ocupantă va ține seamă de exigențele morale și etice ale populației din teritoriul ocupat.

Articolul 57

Puterea ocupantă nu va putea rechiziționa spitalele civile decât temporar și în caz de urgentă necesitate, pentru îngrijirea răniților și bolnavilor militari și cu condiția de a lua măsurile necesare în timp util pentru a asigura îngrijirea și tratamentul persoanelor spitalizate și să răspundă nevoilor populației civile.

Materialul și depozitele spitalelor civile nu vor putea fi rechiziționate, atâta timp cât vor fi necesare nevoilor populației civile.

Rechiziționa-
rea spitalelor

Articolul 58

Puterea ocupantă va permite preoților să asigure asistența spirituală a coreligionarilor lor.

Ea va accepta, de asemenea, trimerile de cărți și de obiecte necesare nevoilor religioase și va înlesni distribuirea lor în teritoriul ocupat.

Asistență
spirituală

Articolul 59

Dacă întreaga populație a unui teritoriu ocupat sau o parte din ea este insuficient aprovizionată, Puterea ocupantă va accepta acțiunile de ajutor întreprinse în favoarea acestei populații și le va înlesni cu toate mijloacele sale.

Aceste acțiuni, care vor putea să fie întreprinse fie de state, fie de un organism umanitar imparțial, cum ar fi Comitetul Internațional de Cruce Roșie vor consta, mai ales, din trimeri de alimente, medicamente și îmbrăcăminte.

Toate Părțile contractante vor trebui să autorizeze libera trecere a acestor trimeri și să le asigure protecția.

O Putere care acordă liberă trecere trimiterilor destinate unui teritoriu ocupat de o parte adversă în conflict va avea, totuși, dreptul de a verifica trimerile, de a reglementa trecerea lor conform orarilor și itinerariilor prescrise și de a obține de la Puterea protectoare o asigurare suficientă că aceste trimeri sunt destinate ajutorării populației nevoiașe și că nu sunt folosite în folosul Puterii ocupante.

Ajutor.
I. Ajutor
colectiv

Articolul 60

Trimerile de ajutoare nu vor scuti cu nimic Puterea ocupantă de răspunderile care-i revin prin articolele 55, 56 și 59. Ea nu va putea abate, sub nici o formă, trimerile de ajutoare de la destinația care le-a fost dată, decât în cazurile de urgentă necesitate, în interesul populației teritoriului ocupat și cu asentimentul Puterii protectoare.

II. Răspun-
derile Puterii
Ocupante

Articolul 61

Distribuirea trimerilor de ajutoare menționată în articolele precedente va fi făcută cu concursul și sub controlul Puterii protectoare. Această funcție va putea, de asemenea, să fie delegată, ca urmare a unui acord între Puterea ocupantă și Puterea protectoare, unui stat neutru, Comitetului Internațional de Cruce Roșie sau oricărui alt organism umanitar imparțial.

Aceste trimiteri de ajutoare vor fi scutite, în teritoriul ocupat, de orice impozite, taxe sau vamă, în afară de cazul când acestea ar fi necesare în interesul economiei teritoriului. Puterea ocupantă va trebui să înlesnească rapida distribuire a acestor trimiteri.

Toate Părțile contractante vor face eforturi să permită tranzitul și transportul gratuit al acestor trimiteri de ajutoare destinate teritoriilor ocupate.

III.
Distribuire

Articolul 62

Sub rezerva unor considerații imperioase de securitate, persoanele protejate care se găsesc pe teritoriul ocupat vor putea să primească trimiterile individuale de ajutoare care le-ar fi adresate.

IV. Trimiteri
individuale
de ajutoare

Articolul 63

Sub rezerva măsurilor temporare care ar fi impuse, în mod excepțional din considerente imperioase de securitate, de către Puterea ocupantă:

- a) societățile naționale de Cruce Roșie (Semilună Roșie, Leul și Soarele Roșii) recunoscute vor putea să-și continue activitatea în conformitate cu principiile crucii roșii, astfel cum sunt definite prin conferințele internaționale ale crucii roșii. Celelalte societăți de ajutor vor putea să-și continue activitatea umanitară în condiții similare;
- b) Puterea ocupantă nu va putea cere nici o schimbare în personalul și structura acestor societăți, care ar putea prejudicia activitățile mai sus-menționate.

Aceleași principii se vor aplica activității și personalului organismelor speciale cu caracter nemilitar, existente deja sau care vor fi create cu scopul de a asigura condiții de existență populației civile prin menținerea serviciilor esențiale de utilitate publică, prin distribuirea ajutoarelor și prin organizarea salvării.

Crucea
Roșie
Națională și
alte societăți
de ajutor

Articolul 64

Legislația penală a teritoriului ocupat va rămâne în vigoare, în afară de cazul în care ea va putea fi abrogată sau suspendată de Puterea ocupantă, dacă această legislație constituie o amenințare pentru securitatea acestei Puteri sau un obstacol în aplicarea prezentei convenții. Sub rezerva acestei din urmă considerații și a necesității de a asigura administrarea efectivă a justiției, tribunalele teritoriului ocupat vor continua să funcționeze pentru toate infracțiunile prevăzute de această legislație.

Legislație
penală.
I. Observații
generale

Puterea ocupantă va putea totuși, supune populația teritoriului ocupat la dispoziții care sunt indispensabile pentru a permite Puterii ocupante să-și îndeplinească obligațiile decurgând din prezenta convenție, și să asigure administrarea regulată a teritoriului, precum și securitatea Puterii ocupante, a membrilor și a bunurilor forțelor sau administrației de ocupație, ca și a stabilimentelor și a liniilor de comunicație folosite de ea.

Articolul 65

Dispozițiile penale edictate de Puterea ocupantă nu vor intra în vigoare decât după ce au fost publicate și aduse la cunoștința populației, în limba acesteia. Ele nu pot avea un efect retroactiv.

II. Publicare

Articolul 66

Puterea ocupantă va putea, în caz de infracțiune la dispozițiile penale promulgate de ea în virtutea celui de al doilea alineat al articolului 64, să defere inculpații tribunalelor sale militare, nepolitice și constituie în mod regulat, cu condiția ca acestea să țină ședințele în țara ocupată. Tribunalele de recurs vor ține ședințele de preferință în țara ocupată.

III. Instanțe competente

Articolul 67

Tribunalele vor aplica numai dispozițiile legale anterioare infracțiunii și conforme cu principiile generale de drept, mai ales în ceea ce privește principiul proporționalității pedepselor. Ele vor trebui să ia în considerare faptul că prevenitul nu este un cetățean al Puterii ocupante.

IV. Dispoziții aplicabile

Articolul 68

Când o persoană protejată comite o infracțiune numai în scopul de a păgubi Puterea ocupantă, dar care nu aduce atingere vieții sau integrității corporale a membrilor forțelor sau administrației de ocupație, nici nu creează un pericol colectiv serios și nici nu aduce atingere gravă bunurilor forțelor sau administrației de ocupație sau instalațiilor folosite de ele, această persoană este pasibilă de internare sau de simplă închisoare, cu condiția ca durata acestei internări sau acestei închisori să fie proporțională cu infracțiunea comisă. În afară de aceasta, internarea sau închisoarea va fi pentru astfel de infracțiuni singura măsură privativă de libertate care va putea fi luată cu privire la persoanele protejate. Tribunalele prevăzute de articolul 66 al prezentei convenții vor putea, în mod liber, schimba pedeapsa cu închisoarea într-o măsură de internare de aceeași durată.

V. Penalități. Pedeapsa cu moartea

Dispozițiile de ordin penal promulgate de Puterea ocupantă în conformitate cu articolele 64 și 65 pot prevedea pedeapsa cu moartea față de persoanele protejate numai în cazurile în care acestea sunt vinovate de spionaj, de acte grave de sabotaj împotriva instalațiilor militare ale Puterii ocupante sau de infracțiuni intenționate care au

cauzat moartea uneia sau mai multor persoane și cu condiția ca legislația teritoriului ocupat, în vigoare înainte de începerea ocupării, să prevadă pedeapsa cu moartea în asemenea cazuri.

Pedeapsa cu moartea nu va putea fi pronunțată contra unei persoane protejate, decât dacă s-a atras în mod special atenția tribunalului asupra faptului că acuzatul, nefiind un cetățean al Puterii ocupante, nu este legat de aceasta prin nici o obligație de credință.

Pedeapsa cu moartea nu va putea fi pronunțată în nici un caz contra unei persoane protejate sub optsprezece ani în momentul infracțiunii.

Articolul 69

În toate cazurile, durata detențiunii preventive va fi scăzută din orice pedeapsă cu închisoarea la care o persoană protejată prevenită ar putea fi condamnată.

VI. Scădere din sentință a perioadei de arest preventiv

Articolul 70

Persoanele protejate nu vor putea fi arestate, urmărite sau condamnate de Puterea ocupantă pentru acte comise sau pentru opinii exprimate înainte de ocupație sau în timpul unei întreruperi temporare a acesteia, cu excepția infracțiunilor la legile și obiceiurile de război.

Cetățenii Puterii ocupante care, înainte de începerea conflictului, ar fi căutat refugiu pe teritoriul ocupat, nu vor putea fi arestați, urmăriți, condamnați sau deportați în afara teritoriului ocupat, decât pentru infracțiuni comise după începerea ostilităților sau pentru delict de drept comun comise înainte de începerea ostilităților care, după dreptul statului al cărui teritoriu este ocupat, ar fi justificat extrădarea în timp de pace.

VII. Infracțiuni comise înainte de ocupare

Articolul 71

Tribunalele competente ale Puterii ocupante nu vor putea pronunța nici o condamnare care să nu fi fost precedată de un proces regulat.

Orice prevenit urmărit de puterea ocupantă va fi informat, fără întârziere, în scris, într-o limbă pe care o înțelege, asupra amănuntelor capetelor de acuzare ce i se aduc; cauza sa va fi judecată cât mai repede cu putință. Puterea protectoare va fi informată de orice acțiuni intentate de către Puterea ocupantă contra persoanelor protejate, atunci când capetele de acuzare ar putea duce la o condamnare la moarte sau la o pedeapsă cu închisoare pe timp de doi ani sau mai mult; ea va putea să informeze oricând despre starea procedurii. În afară de aceasta, Puterea protectoare va avea dreptul să obțină, la cerere, orice informație cu privire la aceste proceduri și asupra oricărei alte acțiuni intentate de Puterea ocupantă contra persoanelor protejate.

Notificarea către Puterea protectoare, astfel cum este prevăzută în cel de al doilea alineat al prezentului articol, va trebui să se facă imediat și să parvină în orice caz Puterii protectoare, cu trei săptămâni înainte de data primei audieri. Dacă la deschiderea dezbaterilor nu s-a adus dovada că dispozițiile prezentului articol au fost integral respectate,

Procedură penală
I. Observații generale

dezbaterile nu vor putea avea loc. Notificarea va trebui să cuprindă, în primul rând, următoarele elemente:

- a) identitatea parvenitului;
- b) locul de reședință sau de detențiune;
- c) specificarea capului sau capetelor de acuzare (cu mențiunea dispozițiilor penale pe care se bazează);
- d) indicarea tribunalului însărcinat cu judecarea cazului;
- e) locul și data primei audieri.

Articolul 72

Orice prevenit va avea dreptul să-și valorifice mijloacele de probă necesare apărării sale și va putea, în special, să citeze martori. El va avea dreptul să fie asistat de un apărător calificat, la alegerea sa, care va putea să-l viziteze liber și care se va bucura de înlesnirile necesare pentru a-și pregăti apărarea.

Dacă prevenitul n-a ales apărător, Puterea protectoare îi va procura unul. Dacă prevenitul are de răspuns unei acuzații grave și nu există Putere protectoare, Puterea ocupantă va trebui, numai dacă prevenitul consimte, să-i procure un apărător.

Orice prevenit va fi asistat, numai dacă nu renunță liber la aceasta, de un interpret atât în timpul instrucției, cât și în timpul audierii în fața tribunalului. El va putea, oricând, să recuze pe interpret și să ceară înlocuirea sa.

II. Drept la apărare

Articolul 73

Orice condamnat va avea dreptul să utilizeze căile de atac prevăzute de legislația aplicată de tribunal. El va fi pe deplin informat asupra drepturilor sale de atac, precum și asupra termenelor prevăzute pentru exercitarea lor.

Procedura penală prevăzută în prezenta secțiune se va aplica, prin analogie, căilor de atac. Dacă legislația aplicată de tribunal nu prevede posibilități de apel, condamnatul va avea dreptul să recurgă contra hotărârii și condamnării la autoritatea competentă a Puterii ocupante.

III. Drept la recurs

Articolul 74

Reprezentanții Puterii protectoare vor avea dreptul să participe la procesul oricărei persoane protejate, în afară de cazul când dezbaterile trebuie, în mod excepțional, să aibă loc în secret, în interesul securității Puterii ocupante; aceasta va aviza, în acest caz, Puterea protectoare. O notificare conținând indicarea locului și a datei procesului va trebui să fie trimisă Puterii protectoare.

Toate hotărârile care prevăd pedeapsa cu moartea sau închisoarea pentru doi ani sau mai mult vor fi comunicate, cu indicarea motivelor și cât mai repede cu putință, Puterii protectoare; ele vor cuprinde mențiunea notificării efectuate conform articolului 71 și, în cazul unei hotărâri prevăzând o pedeapsă privativă de libertate, indicarea locului unde va fi executată. Celelalte hotărâri vor fi consesemate în procesele

IV. Asistare de către Puterea Protectoare

verbale ale tribunalului și vor putea fi examinate de reprezentanții Puterii protectoare. În cazul unei condamnări la pedeapsa cu moartea sau la o pedeapsă privativă de libertate de doi ani sau mai mult termenele de atac nu vor începe să curgă decât din momentul în care puterea protectoare va fi primită comunicarea hotărârii.

Articolul 75

Persoanele condamnate la moarte nu vor fi lipsite în nici un caz de dreptul de a cere grațierea.

Nici o condamnare la moarte nu va fi executată înainte de executarea unui termen de cel puțin șase luni cu începere din momentul în care Puterea protectoare va fi primită comunicarea hotărârii definitive prin care se confirmă această condamnare la moarte sau de la primirea deciziei prin care se refuză grațierea.

Termenul de șase luni va putea fi redus în anumite cazuri precise, când rezultă din împrejurări grave și critice că securitatea Puterii ocupante sau a forțelor sale armate este expusă unei amenințări organizate; Puterea protectoare va primi întotdeauna o notificare asupra acestei reduceri de termen și va avea întotdeauna posibilitatea de a adresa, în timp util, autorităților de ocupație competente, obiecții cu privire la aceste condamnări la moarte.

V. Pedeapsa cu moartea

Articolul 76

Persoanele protejate inculcate vor fi deținute în țara ocupată și, dacă sunt condamnate, vor trebui să-și ispășească pedeapsa acolo. Ele vor fi despărțite, dacă e posibil, de alți deținuți și supuse unui regim alimentar și de igienă suficient pentru a le menține într-o stare bună de sănătate și cel puțin corespunzător regimului închisorilor țării ocupate.

Ele vor primi îngrijirile medicale cerute de starea sănătății lor.

Vor fi, de asemenea, autorizate să oprească orice ajutor spiritual pe care l-ar cere.

Femeile vor fi ținute în localuri separate și puse sub supravegherea directă a femeilor.

Se va ține seamă de regimul special prevăzut pentru minori.

Persoanele protejate deținute vor avea dreptul să primească vizita delegaților Puterii protectoare și ai Comitetului Internațional de Cruce Roșie, în conformitate cu dispozițiile articolului 143.

În afară de aceasta, ele vor avea dreptul să primească cel puțin un pachet cu ajutoare pe lună.

Tratamentul deținuților

Articolul 77

Persoanele protejate inculcate sau condamnate de tribunale în teritoriul ocupat vor fi predate, la sfârșitul ocupației, împreună cu dosarul respectiv, autorităților teritoriului eliberat.

Predarea deținuților la sfârșitul ocupației

Articolul 78

Dacă Puterea ocupantă socotește necesar, din motive imperioase de securitate, să ia măsuri de siguranță cu privire la persoanele protejate, va putea, cel mult, să le impună un domiciliu forțat sau să procedeze la internarea lor. Hotărârile privitoare la domiciliul forțat sau la internare vor fi luate conform unei proceduri regulate, care va trebui să fie stabilită de Puterea ocupantă, în conformitate cu dispozițiile prezentei convenții. Această procedură trebuie să prevadă dreptul de apel al celor interesați. Asupra acestui apel se va hotărî în cel mai scurt timp posibil. Dacă hotărârile se mențin, ele vor fi supuse unei revizuiri periodice, dacă este posibil semestrială, de către un organism competent constituit de numita putere.

Persoanele protejate, supuse la un domiciliu forțat și constrânse, în consecință, să părăsească domiciliul lor, vor beneficia fără nici o restricție de dispozițiile articolului 39 din prezenta convenție.

Măsuri de securitate. Internare și domiciliu forțat. Drept la recurs

SECȚIUNEA IV

REGULI PRIVITOARE LA TRATAMENTUL INTERNAȚILOR

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 79

Părțile în conflict nu vor putea interna persoanele protejate decât în conformitate cu dispozițiile articolelor 41, 42, 43, 68 și 78.

Cazuri de internare și dispoziții aplicabile

Articolul 80

Internații vor păstra deplina lor capacitate civilă și vor exercita drepturile care recurg din ea în măsura în care aceasta este compatibilă cu statutul lor de internați.

Capacitate civilă

Articolul 81

Părțile în conflict care vor interna persoanele protejate vor fi obligate să le întrețină în mod gratuit și să le acorde, de asemenea, îngrijirile medicale cerute de starea sănătății lor.

Pentru rambursarea acestor cheltuieli nu se va scădea nimic din alocațiile, salariile sau creditele datorate internaților.

Puterea deținătoare va trebui să se îngrijească de întreținerea persoanelor care depind de internați, dacă ele sunt fără suficiente mijloace de subsistență sau sunt incapabile să-și câștige ele însele existența.

Întreținere

Articolul 82

Puterea deținătoare va grupa, în măsura posibilului, pe internați, după naționalitatea, limba și obiceiurile lor. Internații cetățeni ai aceleiași țări nu vor fi despărțiți numai pentru simplul fapt al deosebirii de limbă.

Pe întreaga durată a internării lor, membrii aceleiași familii și, în special, părinții și copiii lor, vor fi strânși în același loc de internare, cu excepția cazurilor în care nevoile de lucru, motive de sănătate sau aplicarea dispozițiilor prevăzute în capitolul IX, al prezentei secțiuni ar face necesară o despărțire temporară. Internații vor putea cere ca copiii lor, lăsați în libertate fără supravegherea părinților, să fie internați cu ei. Ori de câte ori va fi posibil, membrii internați ai aceleiași familii vor fi strânși în aceleași clădiri și vor fi cazați separat de ceilalți internați; de asemenea, va trebui să li se acorde înlesnirile necesare pentru a duce o viață de familie.

Gruparea
internaților

CAPITOLUL II

LOCURI DE INTERNARE

Articolul 83

Puterea deținătoare nu va putea stabili locurile de internare în regiuni deosebit de expuse pericolelor războiului.

Puterea deținătoare va comunica, prin intermediul Puterii protectoare, puterilor inamice toate indicațiile utile asupra situației geografice a locurilor de internare.

Ori de câte ori considerațiile militare o vor permite, lagărele de internare vor fi semnalate prin literele IC așezate în așa fel ca să fie văzute ziua în mod distinct de la înălțime; totuși, puterile interesate vor putea conveni asupra unui alt mijloc de marcarea. Nici un alt loc în afară de un lagăr de internare nu va putea să fie marcat în acest fel.

Plasarea
locurilor de
internare.
Marcarea
taberelor

Articolul 84

Internații vor trebui să fie cazați și administrați separat de prizonierii de război și de persoanele private de libertate pentru orice alt motiv.

Internare
separată

Articolul 85

Puterea deținătoare are obligația de a lua toate măsurile necesare și posibile pentru ca persoanele protejate să fie cazate, de la începutul internării lor, în clădiri sau cantonamente care prezintă toate garanțiile de igienă și salubritate și care asigură o protecție eficace împotriva asprimii climatului și efectelor războiului. Locurile de internare permanentă nu vor fi așezate, în nici un caz, în regiuni nesănătoase sau al căror climat ar fi vătămător pentru internați. În toate cazurile în care persoanele protejate ar fi internate temporar într-o regiune nesănătoasă, sau al cărei climat ar fi vătămător sănătății, persoanele protejate vor

Acomodare,
igienă

trebui să fie transferate, cât de repede o vor permite împrejurările, într-un loc de internare unde aceste riscuri nu vor fi de temut.

Localurile vor trebui să fie pe deplin apărate împotriva umezelii, suficient de încălzite și luminate, mai ales între amurg și stingerea focurilor. Dormitoarele vor trebui să fie suficient de spațioase și bine aerisite, internații vor dispune de așternut și pături în număr suficient, ținând seama de climă și de vârstă, de sex și de starea sănătății internaților.

Internații vor dispune, zi și noapte, de instalații sanitare conforme cerințelor igienei și care vor fi ținute într-o continuă stare de curățenie. Li se vor da apă și săpun în cantitate suficientă pentru spălatul lor zilnic și pentru spălatul rufelor lor; în acest scop, ele le vor fi acordate instalațiile și înlesnirile necesare. Ei vor dispune, între altele, de instalații de dușuri sau de băi. Li se va acorda timpul necesar pentru spălat și curățenie.

De câte ori va fi necesar, cu titlu de măsură excepțională și temporară, de a cartirii femeii internate care nu aparțin unui grup familial în același loc de internare cu bărbații, va trebui, în mod obligatoriu, să li se dea dormitoare și instalații sanitare separate.

Articolul 86

Puterea deținătoare va pune la dispoziția internaților, oricare ar fi confesiunea lor, clădiri potrivite pentru exercitarea cultului lor.

Clădiri pentru servicii religioase

Articolul 87

În afară de cazul când internații nu ar putea dispune de alte înlesniri analoge, în toate locurile de internare vor fi instalate cantine, astfel ca aceștia să aibă posibilitatea de a-și procura la prețuri care nu vor trebui, în nici un caz, să depășească pe acelea ale pieței locale, alimente și articole de uz zilnic, inclusiv săpun și tutun, care sunt de natură să contribuie la buna lor stare și confortului lor personal.

Beneficiile cantinelor vor fi vărsate în creditul unui fond special de asistență care va fi creat în fiecare loc de internare și administrat în profitul internaților locului de internare respectiv. Comitetul internaților, prevăzut în articolul 102, va avea dreptul de a controla administrația cantinelor și gestiunea acestui fond.

Când un loc de internare se închide, soldul creditor al fondului de asistență va fi transferat fondului de asistență al altui loc de internare pentru internați de aceeași naționalitate sau, dacă un asemenea loc nu există, unui fond central de asistență care va fi administrat în beneficiul tuturor internaților care rămân sub autoritatea puterii deținătoare. În caz de eliberare generală, aceste beneficii vor fi păstrate de Puterea deținătoare, dacă nu s-a convenit altfel între puterile interesate.

Cantine

Articolul 88

În toate locurile de internare expuse bombardamentelor aeriene și altor pericole de război, vor fi instalate adăposturi potrivite și în număr suficient pentru a asigura protecția necesară. În caz de alarmă, internații vor putea să se îndrepte într-acolo cât mai repede posibil, cu excepția aceluia dintre ei care ar participa la apărarea cantonamentelor lor contra acestor pericole. Orice măsură de protecție luată în favoarea populației le va fi aplicată și loc.

Vor trebui luate, în locurile de internare, precauții suficiente contra pericolelor de incendiu.

Adăposturi
împotriva
raidurilor
aeriene.
Măsuri de
protecție

CAPITOLUL III

HRANĂ ȘI ÎMBRĂCĂMINTE

Articolul 89

Rația alimentară zilnică a internaților va fi satisfăcătoare în ce privește cantitatea, calitatea și varietatea, pentru a le asigura un echilibru normal al sănătății și pentru a împiedica tulburările de subnutriție; se va ține seama, de asemenea, de regimul obișnuit al internaților.

Internaților li se va da posibilitatea, în afară de aceasta, de a-și prepara singuri suplimentele de hrană de care ar dispune.

Li se va furniza apă potabilă în cantitate suficientă. Fumatul va fi autorizat.

Muncitorii vor primi un supliment de hrană proporțional cu natura muncii pe care o prestează.

Femeile însărcinate și lăuzele și copiii sub cincisprezece ani vor primi hrană suplimentară proporțional cu nevoile lor fiziologice.

Hrană

Articolul 90

În momentul arestării lor se va acorda internaților toate înlesnirile pentru a se îngriji de îmbrăcăminte, încălțăminte și lenjeria de schimb necesară și pentru a și le procura ulterior, dacă au nevoie. Dacă internații nu au îmbrăcăminte suficientă, ținând seama de climă, și nu pot să și-o procure, Puterea deținătoare le-o va furniza în mod gratuit.

Îmbrăcăminte pe care Puterea deținătoare o va furniza internaților și semnele exterioare pe care ar putea să le pună pe veșmintele lor nu vor trebui să aibă un caracter infamant și nici să-i expună ridicolului.

Muncitorii vor trebui să primească echipament de lucru, inclusiv veșmintele de protecție potrivite, oricunde caracterul muncii lor ar cere-o.

Îmbrăcăminte

CAPITOLUL IV

IGIENĂ ȘI ÎNGRIJIRI MEDICALE

Articolul 91

Fiecare loc de internare va avea infirmerie potrivită, pusă sub autoritatea unui medic calificat, unde internații vor primi îngrijirile de care ar putea avea nevoie, precum și un regim alimentar potrivit. Localuri de izolare vor fi rezervate bolnavilor atinși de afecțiuni contagioase sau mintale.

Lăuzele și internații atinși de o boală gravă sau a căror stare necesită un tratament special, o intervenție chirurgicală sau o internare în spital, vor trebui să fie admiși în orice stabiliment calificat pentru a-I trata și vor primi acolo îngrijirile care nu vor trebui să fie mai prejos decât cele care sunt date întregii populații.

Internații vor fi tratați, de preferință, de un personal medical de naționalitatea lor.

Internații nu vor putea fi împiedicați de a se prezenta autorităților medicale spre a fi examinați. Autoritățile medicale ale Puterii deținătoare vor remite, la cerere, oricărui internat tratat un certificat oficial indicând natura bolii sau a rănilor lui, durata tratamentului și îngrijirile primite. O copie de pe acest certificat va fi trimisă Agenției centrale prevăzute de articolul 140.

Tratamentul, precum și furnizarea oricărui aparat necesar menținerii internaților în bună stare de sănătate, mai ales protezele dentare sau de alt fel, și ochelari, vor fi acordate gratuit internaților.

Îngrijiri
medicale

Articolul 92

Inspekțiile medicale ale internaților vor fi făcute cel puțin o dată pe lună. Ele vor avea drept obiect, în special, controlul stării generale a sănătății, nutriția, curățenia, precum și depistarea bolilor contagioase, mai ales a tuberculozei, bolilor venerice și a paludismului. Ele vor comporta, mai ales controlul greutateii fiecărui internat și, cel puțin o dată pe an, un examen radioscopic.

Inspekții
medicale

CAPITOLUL V

RELIGIE, ACTIVITĂȚI INTELLECTUALE ȘI FIZICE

Articolul 93

Se va lăsa internaților libertatea deplină să-și exercite religia lor, precum și să asiste la slujbele cultului lor, cu condiția ca să se conformeze măsurilor obișnuite de disciplină, prescrise de autoritățile deținătoare.

Internații care sunt preoții unui cult vor fi autorizați să-și exercite din plin funcția printre coreligionarii lor. În acest scop, Puterea deținătoare

Îndatoriri
religioase

va veghea ca ei să fie repartizați în mod echitabil între diferitele locuri de internare unde se găsesc internații vorbind aceeași limbă și aparținând aceleiași religii. Dacă preoții nu sunt în număr suficient, el le va acorda înlesnirile necesare, între altele mijloace de transport, pentru a se deplasa de la un loc de internare la altul și vor fi autorizați să viziteze pe internații care se găsesc în spitale. Preoții unui cult vor fi liberi să corespundă, în chestiuni privitoare la funcția lor, cu autoritățile religioase ale țării deținătoare și, în măsura posibilului, cu organizațiile religioase internaționale ale confesiunii lor. Această corespondență nu va fi considerată ca făcând parte din cota menționată în articolul 107, dar va fi supusă dispozițiilor articolului 112.

Dacă internații nu dispun de sprijinul preoților cultului lor sau dacă aceștia sunt în număr insuficient, autoritatea religioasă locală, de aceeași confesiune, va putea să desemneze, de acord cu Puterea deținătoare, un preot de același cult cu cel al internaților sau, în cazul în care aceasta este posibil din punct de vedere confesional, un preot al unui cult similar sau un laic calificat. Acesta din urmă se va bucura de avantajele legate de funcția pe care și-a asumat-o. persoanele astfel desemnate vor trebui să se conformeze tuturor regulamentelor stabilite de Puterea deținătoare în interesul disciplinei și al securității.

Articolul 94

Puterea deținătoare va încuraja activitățile intelectuale, educative, recreative și sportive ale internaților, lăsându-i însă liberi să participe sau nu la acestea. Ea va lua toate măsurile posibile pentru a asigura exercitarea lor și le va pune în special la dispoziție localuri potrivite.

Toate înlesnirile potrivite vor fi acordate internaților pentru a le îngădui să-și continue studiile sau să înceapă altele noi. Instruirea copiilor și adolescenților va fi asigurată; ei vor putea frecventa școlile fie în interiorul, fie în afara locului de internare.

Internaților va trebui să li se dea posibilitatea de a face exerciții fizice, de a practica sporturi și jocuri în aer liber. În acest scop, în toate locurile de internare vor fi rezervate spații libere suficiente. Locuri speciale vor fi rezervate copiilor și adolescenților.

Recreere,
studiu, sport
și jocuri

Articolul 95

Puterea deținătoare nu va putea folosi internați ca lucrători, decât dacă aceștia o doresc. Sunt interzise în orice caz: folosirea la o muncă ce, impusă unei persoane protejate neinternate, ar constitui o infracțiune la articolele 40 sau 51 ale prezentei convenții, precum și folosirea la munci cu un caracter degradant sau umilitor.

După o perioadă de lucru de șase săptămâni, internații vor putea renunța la muncă oricând, după un preaviz de opt zile.

Aceste dispoziții nu constituie o piedică pentru dreptul puterii deținătoare de a obliga pe internații medici, dentiști sau alți membrii ai personalului sanitar să exercite profesiunea lor în folosul camarazilor lor de internare; de a folosi internați la munci de administrație și de întreținere a localului de internare; de a însărcina aceste persoane cu

Condiții de
muncă

munci la bucătărie sau alte munci de gospodărie; în sfârșit, de a le folosi la munci destinate apărării internaților contra bombardamentelor aeriene sau altor pericole rezultând din război. Totuși, nici un internat nu va putea fi constrâns să îndeplinească munci pentru care un medic al administrației l-ar fi declarat inapt fizicește.

Puterea deținătoare va asuma întreaga răspundere pentru toate condițiile de muncă, pentru îngrijirea medicală, pentru plata salariilor și a despăgubirii pentru accidente de muncă și boli profesionale. Condițiile de muncă, precum și despăgubirea pentru accidente de muncă și bolile profesionale vor fi conforme cu legislația națională și cu obiceiul; ele nu vor fi, în nici un caz, inferioare acelor obținute pentru munci de aceeași natură în aceeași regiune. Salariile vor fi determinate în mod echitabil, prin acord între Puterea deținătoare, internați și dacă este cazul, acei care folosesc munca lor, alții decât Puterea deținătoare, ținându-se seama de obligația Puterii deținătoare de a se îngriji gratuit de întreținerea internatului și de a-i acorda, de asemenea, îngrijirile medicale cerute de starea sănătății sale. Internații folosiți în mod permanent la muncile arătate în cel de al treilea alineat vor primi de la Puterea deținătoare un salariu echitabil; condițiile de muncă și despăgubirea pentru accidente de muncă și boli profesionale nu vor fi inferioare celor aplicate pentru o muncă de aceeași natură în aceeași regiune.

Articolul 96

Orice detașament de muncă va depinde de un loc de internare. Autoritățile competente ale Puterii deținătoare și comandantul acestui loc de internare vor fi răspunzători de respectarea dispozițiilor prezentei convenții în detașamente de muncă. Comandantul va ține la zi o listă a detașamentelor de muncă subordonate lui și o va comunica delegaților Puterii protectoare, Comitetului Internațional de Cruce Roșie sau altor organisme umanitare care ar vizita locurile de internare.

Detașamente
de muncă

CAPITOLUL VI

PROPRIETATE PERSONALĂ ȘI RESURSE FINANCIARE

Articolul 97

Internații vor fi autorizați să păstreze obiectele și efectele lor de uz personal. Bani, cecurile, titlurile etc., precum și obiectele de valoare pe care le au cu ei, nu le vor putea fi luate, decât în conformitate cu procedurile stabilite. O chitanță amănunțită li se va da pentru acestea. Sumele vor trebui să fie trecute în creditul contului fiecărui internat, după cum prevede articolul 98; ele nu vor putea fi schimbate într-o altă monedă, decât dacă legislația teritoriului în care este internat proprietarul o cere, sau dacă internatul consimte la aceasta.

Efecte de
valoare și
personale

Obiectele având, în special, o valoare personală sau sentimentală nu le vor putea fi luate.

O femeie internată nu va putea fi percheziționată decât de o femeie.

La eliberarea sau la repatrierea lor, internații vor primi în bani soldul creditor al contului ținut în conformitate cu articolul 98, precum și toate obiectele, banii, cecurile, titlurile etc., care le-au fost luate în timpul internării, cu excepția obiectelor sau valorilor pe care Puterea deținatoare ar trebui să le păstreze în baza legislației în vigoare. În cazul în care un bun aparținând unui internat ar fi reținut, în baza acestei legislații, interesatul va primi o chitanță amănunțită.

Documentele de familie și de identitate pe care internații le au asupra lor nu le vor putea fi luate decât contra unei recipise. Internații nu vor putea fi lăsați nici un moment fără act de identitate. Dacă ei nu îl au, vor primi acte speciale care vor fi stabilite de autoritățile deținatoare și care le vor ține loc de acte de identitate până la sfârșitul internării.

Internații vor putea să aibă asupra lor o anumită sumă în bani sau în bonuri de cumpărare, pentru a-și putea face cumpărăturile.

Articolul 98

Toți internații vor primi regulat alocații pentru a putea cumpăra alimente și obiecte, ca tutun, articole de toaletă etc. Aceste alocații vor putea lua forma de credite sau de bonuri de cumpărare.

În afară de aceasta, internații vor putea primi ajutoare de la puterea ai cărei cetățeni sunt, de la Puterile protectoare, de la orice organism care ar putea să le vină în ajutor sau de la familiile lor, precum și veniturile bunurilor lor, în conformitate cu legislația Puterii deținatoare. Quantumul ajutoarelor alocate de Puterea de origine va fi același pentru fiecare categorie de internați (infirmi, bolnavi, femei însărcinate etc.) și ele nu vor putea fi fixate de această putere, nici distribuite de Puterea deținatoare pe bază de discriminări interzise prin articolul 27 din prezenta convenție.

Puterea deținatoare va deschide un cont regulat pentru fiecare internat, în creditul cărui cont vor fi înregistrate alocările menționate în prezentul articol, salariile câștigate de internat, precum și banii care îi vor fi trimiși. De asemenea, vor fi trecute în creditul său sumele care l-au fost luate și care ar putea fi disponibile în baza legislației în vigoare în teritoriul în care internatul se găsește. Orice înlesnire compatibilă cu legislația în vigoare în teritoriul interesat îi va fi acordată pentru a trimite ajutoare familiei sale și persoanele depinzând economic de el. El va putea retrage din acest cont sumele necesare pentru cheltuielile sale personale, în limitele fixate de Puterea deținatoare. Îi vor fi acordate oricând înlesniri rezonabile pentru a examina sau a-și procura extrase după contul său. Acest cont va fi comunicat, la cerere, Puterii protectoare și va însoți pe internat în caz de transfer al acestuia.

Resurse
financiare și
conturi
individuale

CAPITOLUL VII

ADMINISTRAȚIE ȘI DISCIPLINĂ

Articolul 99

Orice loc de internare va fi pus sub autoritatea unui ofițer sau funcționar responsabil, ales din forțele militare regulate sau din cadrele administrației civile regulate ale Puterii deținatoare. Ofițerul sau funcționarul comandant al locului de internare va poseda textul prezentei convenții, în limba oficială sau în una din limbile oficiale ale țării sale, și va fi răspunzător de aplicarea acesteia. Personalul de supraveghere va fi instruit asupra dispozițiilor prezentei convenții și asupra regulamentelor de aplicare a ei.

Textul prezentei convenții și textele acordurilor speciale încheiate în conformitate cu prezenta convenție vor fi afișate în interiorul locului de internare într-o limbă pe care internații o înțeleg, sau se vor găsi în posesia comitetului internaților.

Regulamentele, ordinele, avertismentele și înștiințările de orice natură, vor trebui să fie comunicate internaților și afișate în interiorul locurilor de internare într-o limbă pe care aceștia o înțeleg.

Toate ordinele și dispozițiile adresate individual internaților vor trebui, de asemenea, să fie date într-o limbă pe care ei o înțeleg.

Administrația
taberei.
Afișarea
Convenției și
a ordinelor

Articolul 100

Disciplina în locurile de internare trebuie să fie compatibilă cu principiile de umanitate și nu va cuprinde, în nici un caz, reguli care să impună internaților eforturi fizice periculoase pentru sănătatea lor sau maltratări de ordin fizic sau moral. Tatuarea sau imprimarea de mărci sau semne corporale de identificare este interzisă.

Sunt interzise, mai ales, ținerea în picioare sau apelurile prelungite, exercițiile fizice de pedeapsă, exercițiile de manevre militare și reducerile de rații alimentare.

Disciplină
generală

Articolul 101

Internații vor avea dreptul să prezinte autorităților, sub puterea cărora se găsesc, reclamațiile lor privitoare la regimul la care sunt supuși.

Vor avea, de asemenea, dreptul fără restricție de a se adresa, fie prin intermediul comitetului internaților, fie direct, dacă ei consideră necesar, reprezentanților Puterii protectoare, pentru a le indica punctele asupra cărora ar avea de formulat plângeri cu privire la regimul internării.

Aceste reclamații și plângeri vor trebui să fie transmise de urgență fără modificări. Ele nu vor putea da loc la o pedeapsă, chiar dacă sunt recunoscute ca neîntemeiate.

Comitetele de internați vor putea reprezentaților Puterii protectoare rapoarte periodice asupra situației în locurile de internare și asupra nevoilor internaților.

Reclamații și
cereri

Articolul 102

În fiecare loc de internare, internații vor alege liber, la fiecare șase luni, și prin vot secret, membrii unui comitet însărcinat să îi reprezinte pe lângă autoritățile Puterii deținatoare, pe lângă Puterile protectoare, pe lângă Comitetul Internațional de Cruce Roșie și orice alt organism care le-ar veni în ajutor. Membrii acestui comitet vor fi reeligibili. Internații aleși își vor lua în primire funcția, după ce alegerea lor va fi primit aprobara autorităților deținatoare. Motivele de refuz sau de destituire eventuală vor fi comunicate Puterilor protectoare interesate.

Comitete de internare
I. Alegerea membrilor

Articolul 103

Comitetele de internați vor trebui să contribuie la bunăstarea fizică, morală și intelectuală a internaților. În special, în cazul în care internații ar hotărî organizarea unui sistem de asistență mutuală între ei, această organizație ar fi de competența comitetelor, independent de sarcinile speciale care le-ar fi încredințate prin alte dispoziții ale prezentei convenții.

II. Sarcini

Articolul 104

Membrii comitetelor de internați nu vor fi constrânși la nici o altă muncă, dacă aceasta ar contribui la îngreunarea îndeplinirii funcției lor. Membrii comitetelor vor putea desemna, prin internați, ajutoarele care le vor fi necesare. Li se vor acorda toate înlesnirile materiale și, mai ales, o anumită libertate de mișcare necesară îndeplinirii sarcinilor lor (vizite la detașamente de muncă, primirea mărfurilor etc.). De asemenea, vor fi acordate toate înlesnirile membrilor comitetelor pentru corespondența lor poștală și telegrafică cu autoritățile deținatoare, cu Puterile protectoare, cu Comitetul Internațional de Cruce Roșie și delegații lor, precum și cu organismele care ar veni în ajutorul internaților. Membrii comitetelor care se găsesc în detașamente se vor bucura de aceleași înlesniri pentru corespondența lor cu comitetul locului principal de internare. Aceste corespondențe nu vor fi nici îngrădite, nici considerate ca făcând parte din cota menționată în articolul 107. Nici un membru al comitetului nu va putea fi transferat, fără să i se lase timpul suficient necesar pentru a pune pe succesorul său la curent cu afacerile în curs.

III.
Prerogative

CAPITOLUL VIII

RELAȚIILE CU EXTERIORUL

Articolul 105

De îndată ce vor fi internat persoane protejate, Puterile deținatoare vor aduce la cunoștința acestora, Puterii ai cărei cetățeni sunt și Puterii lor

Informare asupra măsurilor luate

protectoare, măsurile prevăzute pentru executarea dispozițiilor prezentului capitol; ele vor notifica, de asemenea, orice modificare adusă acestor măsuri.

Articolul 106

De îndată ce a fost internat, sau cel mai târziu la o săptămână după sosirea sa într-un loc de internare, și la fel în caz de boală sau de transferare într-un alt loc de internare sau într-un spital, fiecărui internat i se va da posibilitatea să adreseze direct familiei sale, pe de o parte, și Agenției centrale prevăzută de articolul 140, pe de altă parte, o carte poștală de internare, confecționată, dacă e posibil, după modelul anexat la prezenta convenție, informându-le asupra internării, adresei și sănătății sale. Aceste cărți poștale vor fi transmise cu toată urgența posibilă și nu vor putea fi întârziate sub nici o formă.

Carte poștală
de internare

Articolul 107

Internații vor fi autorizați să trimită și să primească scrisori și cărți poștale. Dacă Puterea deținatoare socotește necesar să limiteze numărul scrisorilor și cărților poștale expediate de fiecare internat, acest număr nu va putea fi inferior celui de două scrisori și patru cărți poștale pe lună, confecționate, pe cât posibil, după modelele anexate la prezenta convenție. Dacă trebuie să se limiteze corespondența adresată internaților, aceasta nu va putea fi ordonată decât de Puterea lor de origine, eventual la cererea Puterii deținatoare. Aceste scrisori și cărți poștale vor trebui să fie expediate într-un termen normal; ele nu vor putea fi întârziate, nici reținute din motive disciplinare.

Corespon-
dență

Internații rămași multă vreme fără vești de la familiile lor sau care se găsesc în imposibilitate de a primi sau de a le da vești pe cale obișnuită, precum și acei care sunt despărțiți de ai lor prin distanțe considerabile, vor fi autorizați să expedieze telegrame contra plata taxelor telegrafice, în moneda de care dispun. Vor beneficia, de asemenea, de o astfel de măsură, în caz de urgență recunoscută.

De regulă, corespondența internaților va fi scrisă în limba lor maternă. Părțile în conflict vor putea autoriza corespondența în alte limbi.

Articolul 108

Internații vor fi autorizați să primească, prin poștă sau pe orice altă cale, pachete individuale sau colective conținând mai ales alimente, îmbrăcăminte, medicamente, precum și articole cu caracter religios, instructiv sau recreativ de care au nevoie. Aceste colete nu vor putea scuti, sub nici o formă, Puterea deținatoare de obligațiile care îi revin în virtutea prezentei convenții.

Dacă va fi necesar, din motive de ordin militar, să se limiteze cantitatea acestor pachete, Puterea protectoare, Comitetul Internațional de Cruce Roșie sau orice alt organism care vine în ajutorul internaților care ar fi însărcinate să transmită aceste ajutoare, vor trebui să fie avizate, în mod valabil.

Trimiteri de
ajutoare.
I. Principii
generale

Modalitățile referitoare la expedierea trimiterilor individuale sau colective vor forma obiectul, dacă e cazul, unor acorduri speciale între Puterile interesate, care în nici un caz nu vor putea să întârzie primirea de către internați a trimiterilor de ajutoare. Coletele de hrană sau de îmbrăcăminte nu vor conține cărți; ajutoarele medicale vor fi trimise, în general, în colete colective.

Articolul 109

Dacă nu există acorduri speciale între părțile în conflict asupra modalităților relative la primirea, ca și la distribuirea pachetelor de ajutoare colective, se va aplica regulamentul privitor la ajutoarele colective, anexat la prezenta convenție.

Acordurile speciale, prevăzute mai sus, nu vor putea, în nici un caz, să restrângă dreptul comitetelor de internați de a lua în primire pachetele de ajutoare colective destinate internaților, de a proceda la distribuirea lor și de a dispune de ele în interesul destinatarilor.

Ele nu vor putea nici să restrângă dreptul pe care îl au reprezentanții Puterii protectoare, ai Comitetului Internațional de Cruce Roșie sau ai oricărui organism ce vine în ajutorul internaților care ar fi însărcinați să transmită aceste pachete colective, să controleze distribuirea acestora către destinatarii lor.

Articolul 110

Toate pachetele de ajutoare destinate internaților vor fi scutite de orice taxă de impozit, de vamă și altele.

Toate pachetele, inclusiv coletele poștale de ajutoare, precum și remiterile de bani, provenind din alte țări, adresate internaților sau expediate de ei pe cale poștală fie direct, fie prin intermediul birourilor de informații, prevăzute de articolul 136 și de Agenția centrală de informații, prevăzută de articolul 140, vor fi scutite de orice taxă poștală atât în țările de origine și de destinație, cât și în țările intermediare. În acest scop, mai ales, scutirile prevăzute în convenția poștală universală din 1947 și în aranjamentele uniunii poștale universale, în favoarea civililor de naționalitate inamică, reținuți în lagăre sau în închisori civile, vor fi extinse asupra celorlalte persoane protejate, internate sub regimul prezentei convenții. Țările care nu participă la aceste aranjamente vor fi obligate să acorde gratuitatea prevăzută, în aceleași condiții.

Spezele de transport ale trimiterilor de ajutoare destinate internaților, care, din cauza greutateii lor sau din orice alt motiv, nu le pot fi transmise prin poștă, vor fi suportate de Puterea deținătoare în toate teritoriile aflate sub controlul ei. Celelalte puteri, părți ale convenției, vor suporta spezele de transport, fiecare pe teritoriul respectiv.

Spezele legate de transportul acestor pachete, care nu ar fi acoperite în conformitate cu alineatele precedente, vor fi suportate de expeditor.

Înaltele Părți Contractante se vor strădui să reducă, pe cât posibil, taxele telegrafice pentru telegramele expediate de internați sau care le sunt adresate.

II. Ajutoare
colective

III. Scutire
de taxe
poștale și de
transport

Articolul 111

În cazul în care operațiunile militare ar împiedica Puterile interesate să îndeplinească obligația care le revine de a asigura transportul trimerilor prevăzute în articolele 106, 107, 108 și 113, Puterile protectoare interesate, Comitetul Internațional de Cruce Roșie sau orice alt organism aprobat de Părțile în conflict vor putea să efectueze transportul acestor trimiteri cu mijloace adecvate (vagoane, camioane, vase cu avioane etc.). În acest scop, Înaltele Părți Contractante se vor strădui să le procure aceste mijloace de transport și să autorizeze circulația lor, mai ales acordându-le libera trecere necesară.

Aceste mijloace de transport vor putea, de asemenea, să fie utilizate pentru a transporta:

- a) corespondența, listele și rapoartele schimbate între Agenția centrală de informații prevăzută de articolul 140, și birourile naționale, prevăzute de articolul 136;
- b) corespondența și rapoartele privitoare la internații pe care o poartă Puterile protectoare, Comitetul Internațional de Cruce Roșie sau orice alt organism care vine în ajutorul internaților, fie cu proprii lor delegați, fie cu Părțile în conflict.

Dispozițiile prezente nu restrâng cu nimic dreptul oricărei Părți în conflict de a organiza, dacă preferă, alte transporturi și să acorde libera trecere în condiții care ar putea fi convenite.

Cheltuielile ocazionate de folosirea acestor mijloace de transport vor fi suportate, proporțional cu importanța acestor expediții, de Părțile în conflict, ai căror cetățeni beneficiază de aceste servicii.

Mijloace
speciale de
transport

Articolul 112

Cenzura corespondenței adresată internaților sau expediată de aceștia va trebui să fie efectuată cât mai repede cu putință.

Controlul trimerilor destinate internaților nu va trebui să se efectueze în condiții care să compromită conservarea alimentelor pe care le-ar conține și se va face în prezența destinatarului sau a unei persoane însărcinate de el. Remiterea trimerilor individuale sau colective internaților nu va putea fi întârziată sub pretextul dificultăților de cenzură.

Orice interdicție de corespondență hotărâtă de Părțile în conflict pentru motive militare sau politice nu va putea fi decât temporară și pentru o durată cât mai scurtă cu putință.

Cenzurare și
examinare

Articolul 113

Puterile deținătoare vor asigura toate înlesnirile normale pentru transmiterea, prin intermediul Puterii protectoare sau ale Agenției centrale prevăzute de articolul 140 sau prin alte mijloace necesare testamente, procuri sau orice alte documente destinate internaților sau care emană de la ei.

Executarea și
transmiterea
documentelor
legale

În toate cazurile, Puterile deținătoare vor înlesni internaților întocmirea și legalizarea în forma convenită a acestor documente; ele îi vor autoriza, în special, să consulte un jurist.

Articolul 114

Puterea deținătoare va acorda internaților toate înlesnirile compatibile cu regimul de internare și cu legislația în vigoare, pentru ca aceștia să își poată administra bunurile. În acest scop, ea îi va putea autoriza să iasă din locul de internare, în cazuri urgente, și dacă împrejurările o permit.

Administrarea
bunurilor

Articolul 115

În toate cazurile în care un internat va fi parte într-un proces în fața oricărui tribunal, Puterea deținătoare va trebui, la cererea interesatului, să informeze tribunalul asupra deținerii sale și va trebui, în limitele legale, să vegheze ca să se ia toate măsurile necesare pentru ca el să nu sufere nici un prejudiciu din cauza internării sale, în ce privește pregătirea și conducerea procesului său, sau executarea oricărei hotărâri date de tribunal.

Facilități
pentru
pregătirea și
conducerea
cazurilor

Articolul 116

Fiecare internat va fi autorizat să primească, la intervale regulate și atât de des cât este posibil, vizite și, în primul rând, ale rudelor sale. În caz de urgență și în măsura posibilului, mai ales în caz de deces sau de boală gravă a unei rude, internatul va fi autorizat să se ducă la familia sa.

Vizite

CAPITOLUL IX

SANCTIUNI PENALE ȘI DISCIPLINARE

Articolul 117

Sub rezerva dispozițiilor prezentului capitol, legislația în vigoare pe teritoriul în care se găsesc internații va continua să li se aplice celor care comit infracțiuni în timpul internării.

Dacă legile, regulamentele sau ordinele generale declară drept sancționabile acte comise de internați, în timp ce aceleași acte nu sunt sancționabile când sunt comise de persoane neinternate, aceste acte nu vor putea atrage decât sancțiuni disciplinare.

Un internat nu va putea fi pedepsit decât o singură dată pentru același fapt sau același act de acuzare.

Dispoziții
generale.
Legislație
aplicabilă

Articolul 118

La pronunțarea sentinței, tribunalele sau autoritățile vor lua în considerare, în cea mai mare măsură posibilă, faptul că prevenitul nu este un cetățean al Puterii deținatoare. Ele vor fi libere să reducă pedeapsa prescrisă pentru infracțiunea de care e învinuit internatul și, în acest scop, nu vor fi obligate să respecte minimul de pedeapsă prescris.

Sunt interzise orice încarcerări în localuri fără lumină de zi și, în general, orice formă de cruzime de orice fel.

După ce au executat pedepsele disciplinare sau judecătorești, internații pedepsiți nu vor putea fi tratați altfel decât ceilalți internați.

Durata detențiunii preventive executate de un internat va fi scăzută din orice pedeapsă privativă de libertate care i-ar fi aplicată disciplinar sau judiciar.

Comitetele de internați vor fi informate asupra tuturor procedurilor judiciare dresate împotriva internaților, ai căror mandatar sunt, precum și asupra rezultatelor lor.

Pedeapsă

Articolul 119

Pedepsele disciplinare aplicabile internaților vor fi:

1. o amendă care nu va depăși cincizeci la sută din salariul prevăzut în articolul 95 și aceasta pe o perioadă care nu va trece de treizeci de zile;
2. suprimarea av antajelor acordate în afara retribuției prevăzute de prezenta convenție;
3. corvezile nedepășind două ore pe zi executate pentru întreținerea locului de internare;
4. arestul.

Pedepsele disciplinare nu vor fi, în nici un caz, neomenoase, brutale sau periculoase pentru sănătatea internaților. Ele vor trebui să țină seamă de vârsta, sexul lor și de starea sănătății lor.

Durata aceleiași pedepse nu va depăși niciodată un maximum de treizeci de zile consecutive, chiar dacă un internat ar avea să răspundă disciplinar de mai multe fapte, în momentul în care s-a hotărât în privința lui, dacă aceste fapte sunt conexe sau nu.

Pedepse
disciplinare

Articolul 120

Internații evadați sau care încearcă să evadeze, care vor fi prinși, nu vor fi pasibili pentru acest act, chiar dacă există recidivă, decât de pedepse disciplinare.

Prin derogare la cel de al treilea alineat al articol 118, internații pedepsiți ca urmare a unei evadări sau a unei tentative de evadare vor putea fi supuși unui regim de supraveghere specială, cu condiția totuși ca acest regim să nu afecteze starea sănătății lor, să îl suporte într-un loc de internare și să nu comporte suprimarea nici uneia din garanțiile acordate lor prin prezenta convenție.

Evadări

Internații care au cooperat la o evadare sau la o tentativă de evadare nu vor fi pasibili pentru aceasta decât de o pedeapsă disciplinară.

Articolul 121

Evadarea sau tentativa de evadare, chiar dacă este recidivă, nu va fi considerată ca o circumstanță agravantă, în cazul în care internatul va fi deferit tribunalelor pentru infracțiuni comise în cursul evadării.

Părțile în conflict vor veghea ca autoritățile competente să fie indulgente atunci când apreciază dacă o infracțiune comisă de un internat trebuie să fie pedepsită disciplinar sau judiciar, în special în ce privește faptele legate de evadare sau de tentativa de evadare.

Infracțiuni
cu legătură

Articolul 122

Faptele care constituie o abatere de la disciplină vor fi anchetate imediat. Aceasta se va aplica în special evadării sau tentativei de evadare și internatul prins va fi predat, cât mai repede cu putință, autorităților competente.

Pentru toți internații, detențiunea preventivă, în caz de abatere disciplinară, va fi redusă la strict minimum și nu va depăși patrusprezece zile; în toate cazurile, durata sa va fi scăzută din pedeapsa privativă de libertate la care ar fi condamnat.

Dispozițiile articolelor 124 și 125 se vor aplica internaților deținuți preventiv pentru abatere disciplinară.

Anchete.
Audiere în
așteptarea
sentinței

Articolul 123

Fără prejudiciu pentru competența tribunalelor și a autorităților superioare, pedepsele disciplinare nu vor putea fi pronunțate decât de comandantul locului de internare sau de un ofițer sau un funcționar responsabil căruia el i-ar fi delegat Puterea sa disciplinară.

Înainte de pronunțarea unei pedepse disciplinare, internatul inculpat va fi informat cu precizie despre faptele care i se impută. Va fi autorizat să își justifice purtarea, să se apere, să ceară audierea martorilor și să recurgă, în caz de necesitate, la serviciile unui interpret calificat. Hotărârea va fi pronunțată în prezența inculpatului și a unui membru din comitetul de internați.

Perioada dintre hotărârea disciplinară și executarea ei nu va putea să depășească o lună.

Dacă un internat va suferi o nouă pedeapsă disciplinară, un răstimp de cel puțin trei zile va separa executarea fiecăreia dintre pedepse, dacă durata uneia dintre ele va fi de zece zile sau mai mult.

Comandantul locului de internare va trebui să țină o evidență a pedepselor disciplinare pronunțate, care va fi pusă la dispoziția reprezentanților Puterii protectoare.

Autorități
competente.
Procedură

Articolul 124

Internații nu vor putea fi transferați, în nici un caz, în stabilimente penitenciare (închisori, penitenciare, ocne, etc.) pentru a ispăși acolo pedepsele disciplinare.

Localurile în care se vor executa pedepsele disciplinare vor fi conforme cu cerințele igienei și vor dispune, în special, de așternut suficient; internaților care își ispășesc pedeapsa li se va da posibilitatea să se mențină curați.

Femeile internate, care execută o pedeapsă disciplinară, vor fi deținute în localuri separate de acelea ale bărbaților și vor fi puse sub supravegherea directă a femeilor.

Premise
pentru
pedepse
disciplinare

Articolul 125

Internații pedepsiți disciplinar vor avea libertatea de a face exerciții în fiecare zi și de a sta în aer liber de cel puțin două ore.

La cerere, vor fi autorizați să se prezinte la vizita medicală zilnică; vor primi îngrijirile cerute de starea sănătății lor și, dacă este cazul, vor fi evacuați la infirmeria locului de internare sau la un spital.

Vor fi autorizați să citească și să scrie, precum și să expedieze și să primească scrisori; în schimb, coletele și remiterile de bani vor putea să le fie reținute până la expirarea pedepsei; acestea vor fi încredințate, între timp, comitetului de internați, care va preda infirmeriei alimentele perisabile conținute în aceste colete.

Nici un internat pedepsit disciplinar nu va putea fi lipsit de avantajul dispozițiilor articolelor 107 și 143.

Măsuri
esențiale de
securitate

Articolul 126

Articolele 71 până la 76 inclusiv vor fi aplicate, prin analogie, la acțiunile intentate împotriva internaților care se găsesc pe teritoriul național al Puterii deținătoare.

Dispoziții
aplicabile
producerilor
juridice

CAPITOLUL X

TRANSFERAREA INTERNAȚILOR

Articolul 127

Transferarea internaților se va face întotdeauna cu omenie. Ea se va efectua, de regulă, cu trenul sau cu alte mijloace de transport și în condiții cel puțin egale celor de care beneficiază trupele Puterii deținătoare în deplasările lor. Dacă, în mod excepțional, trebuie să se facă transferări pe jos, ele nu se vor putea efectua decât dacă starea fizică a internaților o permite și nu vor trebui expuși, în nici un caz, unei oboseli excesive.

Puterea deținătoare va furniza internaților, în timpul transferării, apă potabilă și hrană în cantitate, calitate și varietate suficiente pentru a-i

Condiții

menține sănătoși, precum și îmbrăcăminte, adăposturi potrivite și îngrijiri medicale necesare. Ea va lua toate precauțiile necesare pentru asigurarea securității lor în timpul transferării și va întocmi, înainte de plecare, lista completă a internaților transferați.

Internații bolnavi, răniți sau infirmi, precum și lăuzele, nu vor fi transferați câtă vreme sănătatea lor ar putea compromisă prin călătorie, decât dacă securitatea lor ar cere-o imperios.

Dacă frontul se apropie de un loc de internare, internații care se găsesc acolo nu vor fi transferați, decât dacă transferarea poate să aibă loc în condiții satisfăcătoare de securitate sau dacă, rămânând pe loc, sunt amenințați de riscuri mai mari decât dacă ar fi transferați.

Hotărând transferarea internaților, Puterea deținătoare va trebui să țină seama de interesele lor, în special să nu sporească dificultățile de repatriere sau de reîntoarcere la căminele lor.

Articolul 128

În caz de transferare, internații vor fi anunțați, în mod oficial, de plecarea lor și de noua lor adresă poștală; această înștiințare li se va face din timp pentru a-și putea face bagajele și înștiința familia.

Ei vor fi autorizați a-și lua efectele personale, corespondența și coletele sosite pe adresa lor; greutatea acestor bagaje va putea fi redusă, dacă împrejurările transferării o cer, dar în nici un caz la mai puțin de douăzeci și cinci de kilograme de internat.

Corespondența și coletele adresate la fostul loc de internare le vor fi transmise fără întârziere.

Comandantul locului de internare va lua, în înțelegeri cu comitetul internaților, măsurile necesare pentru efectuarea transferării bunurilor colective ale internaților și bagajelor pe care internații nu le-ar putea lua cu ei, din cauza unei limitări stabilite în baza celui de al doilea alineat al prezentului articol.

Metode

CAPITOLUL XI

DECES

Articolul 129

Internații vor putea preda testamentele lor autorităților responsabile care vor asigura păstrarea lor. În caz de deces al internaților, aceste teste vor fi transmise imediat persoanelor desemnate de internați.

Decesul fiecărui internat va fi constatat de un medic și se va întocmi un certificat cuprinzând cauzele decesului și condițiile în care s-a produs.

Se va întocmi un act de deces oficial, valabil înregistrat în conformitate cu prescripțiile în vigoare pe teritoriul în care e situat locul de internare și o copie certificată conform va fi trimisă fără întârziere Puterii protectoare, precum și Agenției centrale prevăzute de articolul 140.

Testamente.
Certificate
de deces

Articolul 130

Autoritățile deținătoare vor veghea ca internații decedați în captivitate să fie îngropați în mod onorabil, dacă e posibil după riturile religiei căreia îi aparțin, și ca mormintele lor să fie respectate, întreținute cuviincios și însemnate astfel ca să poată fi oricând regăsite.

Internații decedați vor fi îngropați în mod individual, cu excepția cazurilor de forță majoră care ar impune un mormând colectiv. Corpurile nu vor putea fi incinerate decât pentru motive imperioase de igienă sau din cauza religiei decedatului sau dacă el și-a exprimat această dorință. În caz de incinerare, se va face mențiunea despre aceasta, cu indicarea motivelor pe actul de ces al internaților. Urnele vor fi conservate cu grijă de autoritățile deținătoare și vor fi remise, cât se poate de repede, rudelor apropiate, dacă ele o cer.

De îndată ce împrejurările o vor permite și cel mai târziu la încetarea ostilităților, Puterea deținătoare va transmite, prin intermediul birourilor de informații prevăzute în articolul 136, Puterilor de care depindeau internații decedați, listele mormintelor internaților decedați. Aceste liste vor da toate detaliile necesare identificării internaților decedați și indicarea exactă a locului acestor morminte.

Înmormântare.
Incinerare

Articolul 131

Orice deces sau orice rănire gravă a unui internat, provocată sau bănuită a fi cauzată de o sentinelă, de un alt internat sau de orice altă persoană, precum și orice deces, a cărui cauză e necunoscută, vor fi urmate imediat de o anchetă oficială a Puterii deținătoare.

O comunicare cu privire la aceasta va fi imediat făcută Puterii protectoare. Se vor strânge depozițiile tuturor martorilor și se va întocmi un raport cu aceste depoziții, care va fi înaintat Puterii protectoare.

Dacă ancheta stabilește vina uneia sau mai multor persoane, Puterea deținătoare va lua toate măsurile pentru urmărirea judiciară a persoanei sau persoanelor răspunzătoare.

Internați
uciși sau
răniți în
circumstanțe
deosebite

CAPITOLUL XII

ELIBERARE, REPATRIERE ȘI SPITALIZARE ÎN ȚARA NEUTRĂ

Articolul 132

Orice persoană internată va fi eliberată de Puterea deținătoare, de îndată ce nu vor mai exista cauzele care au determinat internarea sa.

În afară de aceasta, Părțile în conflict se vor strădui să încheie, în timpul ostilităților, acorduri în vederea eliberării, repatrierii, reîntoarcerii la cămine sau pentru spitalizare în țară neutră a anumitor categorii de internați și, în special, a copiilor, femeilor însărcinate și a mamelor cu sugari și copii mici, a răniților și bolnavilor sau a internaților care au fost multă vreme în captivitate.

În timpul
ostilităților
sau ocupației

Articolul 133

Internarea va înceta cât se poate de repede după încetarea ostilităților. Totuși, internații de pe teritoriul unei Părți în conflict, care ar fi puși sub o urmărire penală pentru infracțiuni care nu sunt pasibile exclusiv de pedeapsă disciplinară, vor putea fi reținuți până la sfârșitul procedurii și, dacă este cazul, până la expirarea pedepsei. Se va proceda la fel cu cei care au fost condamnați anterior la o pedeapsă privativă de libertate.

Prin acord între Puterea deținătoare și Puterile interesate, vor trebui să se instituie comisii, după încetarea ostilităților sau a ocupației teritoriului, pentru căutarea internaților dispersați.

După
încetarea
ostilităților

Articolul 134

Înaltele Părți Contractante se vor strădui, la încetarea ostilităților sau a ocupației, să asigure reîntoarcerea tuturor internaților la ultima lor reședință sau să înlesnească repatrierea lor.

Repatriere sau
întoarcere la
ultimul
domiciliu

Articolul 135

Puterea deținătoare va suporta spezele de reîntoarcere a internaților eliberați la locurile în care se aflau în momentul internării lor sau, dacă i-a ridicat în cursul călătoriei lor sau în largul mării, spezele necesare pentru a le permite să-și termine călătoria sau să se reîntoarcă la punctul de plecare.

Dacă Puterea deținătoare refuză permisiunea de a locui pe teritoriul său unui internat eliberat care, înainte își avea acolo domiciliul său obișnuit, ea va plăti spezele repatrierii sale. Dacă, totuși, internatul preferă să se întoarcă în țara sa pe propria sa răspundere sau pentru a asculta de guvernul căruia îi datorează credință, Puterea deținătoare nu este obligată să plătească aceste speze dincolo de teritoriul său. Puterea deținătoare nu va obliga să plătească spezele de repatriere unui internat, care va fi fost internat la propria sa cerere.

Dacă internații sunt transferați în conformitate cu articolul 45, puterea care îi transferă și aceea care îi primește se vor înțelege asupra cotelor de speze care vor trebui să fie suportate de fiecare dintre ele.

Aceste dispoziții nu vor putea aduce prejudicii aranjamentelor speciale care ar fi putut fi încheiate între Părțile în conflict cu privire la schimbul și repatrierea cetățenilor lor care se află în mâini inamice.

Costuri

SECȚIUNEA V. BIROURI ȘI AGENȚIA CENTRALĂ DE INFORMAȚII

Articolul 136

De la începutul unui conflict, și în toate cazurile de ocupație, fiecare dintre Părțile în conflict va constitui un birou oficial de informații însărcinat să primească și să transmită informații asupra persoanelor protejate care se găsesc sub puterea sa.

Biroul
Național

Fiecare dintre Părțile în conflict va transmite acestui birou, în cel mai scurt timp posibil, informații asupra măsurilor luate de ea împotriva oricărei persoane protejate ridicate de peste două săptămâni, supuse domiciliului forțat sau internată. În afară de aceasta, ea va însărcina diversele ei servicii care se ocupă cu asemenea chestiuni să furnizeze grabnic biroului sus arătat indicațiile privitoare la schimbările survenite în situația acestor persoane protejate, cum ar fi transferările, eliberările, repatrierile, evadările, internările în spital, nașterile și decesele.

Articolul 137

Biroul național de informații va transmite imediat, prin mijloacele cele mai rapide și prin intermediul Puterilor protectoare, pe de o parte, și al Agenției centrale prevăzute de articolul 140, pe de altă parte, informațiile privitoare la persoanele protejate, către puterea ai cărei cetățeni sunt persoanele mai sus arătate sau către puterea pe teritoriul căreia ele își aveau domiciliul. Birourile vor răspunde, de asemenea, tuturor cererilor care le sunt adresate cu privire la persoanele protejate. Birourile de informații vor transmite informațiile relative la o persoană protejată, afară de cazurile în care transmiterea lor ar putea să aducă prejudicii persoanei interesate sau familiei sale. Chiar în acest caz, informațiile nu vor putea fi refuzate Agenției centrale, care fiind avertizată asupra împrejurărilor, va lua precauțiile necesare indicate în articolul 140.

Toate comunicările scrise făcute de un birou vor fi autentificate printr-o semnătură sau printr-un sigiliu.

Transmiterea
informațiilor

Articolul 138

Informațiile primite de biroul național de informații și retransmise de el vor fi de natură să permită identificarea exactă a persoanei protejate și înștiințarea grabnică a familiei sale. Ele vor cuprinde, pentru fiecare persoană, cel puțin numele de familie, prenumele, locul și data completă a nașterii, naționalitatea, ultimul domiciliu, semnele particulare, prenumele tatălui și numele mamei, data și caracterul măsurii luate cu privire la persoană, precum și locul de unde a fost ea ridicată, adresa la care poate să îi fie trimisă corespondența, precum și numele și adresa persoanei care trebuie să fie informată.

De asemenea, vor fi transmise regulat și dacă e posibil, în fiecare săptămână, informații privitoare la starea sănătății internaților bolnavi sau a răniților grav atinși.

Informații
cerute

Articolul 139

Biroul național de informații va fi însărcinat, între altele, să strângă toate obiectele personale de valoare lăsate de persoanele protejate arătate în articolul 136, în special cu ocazia repatrierii, eliberării, evadării sau decesului lor, și să le transmită interesaților direct sau, dacă e necesar, prin intermediul Agenției centrale. Aceste obiecte vor fi

Trimiterea
obiectelor
personale de
valoare

trimise în pachete sigilate de birou; se vor adăuga la aceste pachete declarații stabilind cu precizie identitatea persoanelor cărora le aparțineau aceste obiecte, precum și un inventar complet al pachetului. Primirea și trimiterea tuturor obiectelor de valoare de acest gen vor fi consemnate în mod amănunțit în registre.

Articolul 140

O Agenție centrală de informații cu privire la persoanele protejate, în special cu privire la internați, va fi creată în țară neutră. Comitetul Internațional de Cruce Roșie va propune puterilor interesate, dacă socotește necesar, organizarea acestei Agenții, care ar putea să fie aceeași cu cea prevăzută în articolul 123 al convenției de la Geneva din 12 august 1949 privitoare la tratamentul prizonierilor de război.

Această Agenție va fi însărcinată să concentreze toate informațiile de felul celor prevăzute de articolul 136, pe care le va putea obține pe căi oficiale sau particulare; ea le va transmite cât mai repede cu putință țării de origine sau de reședință a persoanelor interesate, afară de cazurile când această transmitere ar putea să dăuneze persoanelor pe care le privesc aceste informații sau familiilor lor. Ea va primi de la Părțile în conflict toate înlesnirile rezonabile pentru a efectua aceste transmiteri.

Înaltele Părți Contractante, și în special acelea ale căror cetățeni beneficiază de serviciile Agenției centrale, sunt invitate să acorde acesteia sprijinul financiar de care ar avea nevoie.

Dispozițiile care preced nu vor putea fi interpretate ca restrângând activitatea umanitară a Comitetului Internațional de Cruce Roșie și a societăților de ajutor menționate în articolul 142.

Agenția
Centrală

Articolul 141

Birourile naționale de informații și Agenția centrală de informații se vor bucura de scutire de orice taxe poștale, precum și de scutirile prevăzute în articolul 110 și, pe cât posibil, de scutire de taxe telegrafice sau, cel puțin, de importante reduceri de taxe.

Scutirea de
taxe

TITLUL IV

EXECUTAREA CONVENȚIEI

SECȚIUNEA I. DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 142

Sub rezerva măsurilor pe care le-ar considera indispensabile pentru garantarea securității lor sau pentru a face față oricărei alte necesități rezonabile, Puterile deținătoare vor face cea mai bună primire organizațiilor religioase, societăților de ajutor sau oricărui alt organism care ar veni în ajutorul persoanelor protejate. Ele le vor acorda lor și

Societăți de
ajutor și alte
organizații

delegaților lor valabil acreditați toate înlesnirile necesare pentru a vizita persoanele protejate, pentru a le distribui ajutoare, material de orice proveniență destinat unor scopuri educative, recreative sau religioase sau pentru a le ajuta să-și organizeze timpul lor liber în interiorul locurilor de internare. Societățile sau organismele mai sus arătate vor putea fi constituite fie pe teritoriul Puterii deținătoare, fie într-o altă țară, sau vor putea avea un caracter internațional.

Puterea deținătoare va putea limita numărul societăților și organismelor ale căror delegați vor fi autorizați să exercite activitatea lor pe teritoriul și sub controlul ei, cu condiția, totuși, ca o astfel de limitare să nu împiedice să se aducă un ajutor eficace și suficient tuturor persoanelor protejate.

În acest domeniu va fi totdeauna recunoscută și respectată situația specială a Comitetului Internațional de Cruce Roșie.

Articolul 143

Reprezentanții sau delegații Puterilor protectoare vor fi autorizați să meargă în toate locurile în care se găsesc persoane protejate, în special în locurile de internare, de detențiune și de muncă.

Ei vor avea acces în toate localurile folosite de persoanele protejate și vor putea să se întrețină cu ele fără martori, prin intermediul unui interpret, dacă aceasta e necesar.

Aceste vizite nu vor fi interzise decât din motive de necesități militare imperioase și numai cu titlu excepțional și temporar. Frecvența și durata lor nu vor putea fi limitate.

Întreaga libertate va fi lăsată reprezentanților și delegaților Puterilor protectoare în ce privește alegerea locurilor pe care doresc să le viziteze. Puterea deținătoare sau ocupantă, Puterea protectoare și, dacă este cazul, puterea de origine a persoanelor care urmează a fi vizitate vor putea să cadă de acord ca să fie admiși să participe la vizite compatrioți ai internatului.

Delegații Comitetului Internațional de Cruce Roșie vor beneficia de aceleași prerogative. Desemnarea acestor delegați va fi supusă acordului puterii sub autoritatea căreia se află teritoriile în care ei trebuie să își exercite activitatea.

Supraveghere

Articolul 144

Înaltele Părți Contractante se angajează să difuzeze, cât mai larg posibil, în timp de pace și în timp de război, textul prezentei convenții în țările lor respective și mai ales să încorporeze studiul ei în programele de instrucție militară și, dacă e posibil, civilă, astfel ca principiile acesteia să fie cunoscute de întreaga populație.

Autoritățile civile, militare, de poliție sau altele care, în timp de război, și-ar asuma responsabilități cu privire la persoanele protejate, vor trebui să posede textul convenției și să fie instruite în mod special asupra dispozițiilor ei.

Difuzarea
Convenției

Articolul 145

Înaltele Părți Contractante își vor comunica, prin intermediul Consiliului federal elvețian și, în timpul ostilităților, prin intermediul Puterilor protectoare traducerile oficiale ale prezentei convenții, precum și legile și regulamentele pe care ele le-ar putea adopta pentru a asigura aplicarea acesteia.

Traduceri.
Reguli de aplicare

Articolul 146

Înaltele Părți Contractante se angajează să ia orice măsură legislativă necesară pentru stabilirea sancțiunilor penale menite să fie aplicate persoanelor care au comis, sau au dat ordin să se comită oricare dintre infracțiunile grave la prezenta convenție, definite în articolul următor.

Fiecare parte contractantă va avea obligația de a urmări persoanele bănuite de a fi comis sau de a fi ordonat să se comită oricare din aceste infracțiuni grave și ea va trebui să le defere propriilor sale tribunale, oricare ar fi naționalitatea lor. Ea va putea, de asemenea, dacă preferă, și în conformitate cu condițiile prevăzute în propria sa legislație, să le predea spre judecare altei Părți contractante, interesate în urmărire, numai dacă această parte contractantă ar deține contra numitelor persoane dovezi suficiente.

Fiecare parte contractantă va lua măsurile necesare pentru încetarea actelor contrare dispozițiilor prezentei convenții, altele decât infracțiunile grave definite în articolul următor.

În toate împrejurările, inculpații vor beneficia de garanții de procedură și de liberă apărare, care nu vor fi mai puțin favorabile decât cele prevăzute de articolele 105 și următoarele ale convenției de la Geneva din 12 august 1949, privitoare la tratamentul prizonierilor de război.

Sanțiuni penale.
I. Observații generale

Articolul 147

Infracțiunile grave prevăzute în articolul precedent sunt acelea care privesc unul dintre actele următoare, dacă sunt comise împotriva unor persoane sau bunuri protejate de convenție: omuciderea intenționată, tortura sau tratamentele inumane, inclusiv experiențele biologice, faptul de a cauza, în mod intenționat, mari suferințe sau de a aduce atingeri grave integrității fizice sau sănătății, deportarea sau transferarea ilegală, detințiunea ilegală, faptul de a constrânge o persoană protejată să servească în forțele armate ale puterii inamice sau de a o lipsi de dreptul său de a fi judecată în mod regulat și imparțial, conform prescripțiilor prezentei convenții, luarea de ostatici, distrugerea și însușirea de bunuri, nejustificate de necesitățile militare și desfășurate pe scară mare, în mod ilicit și arbitrar.

II.
Infracțiuni grave

Articolul 148

Nici o Înaltă parte contractată nu va putea să se exonereze, nici să exonereze o altă parte contractantă de răspunderile asumate de ea însăși sau de o altă parte contractantă, din cauza infracțiunilor prevăzute la articolul precedent.

III.
Răspunde-
rea Părților
Contractante

Articolul 149

La cererea unei Părți în conflict, va trebui deschisă o anchetă într-un mod care urmează să fie stabilit între Părțile interesate, cu privire la orice pretinsă violare a convenției.

Dacă nu s-a realizat un acord în ce privește procedura anchetei, părțile se vor înțelege pentru a alege un arbitru care va hotărî asupra procedurii de urmat.

Odată constatată violarea, Părțile în conflict îi vor pune capăt și o vor reprima cât mai repede cu putință.

Procedură de
anchetă

SECȚIUNEA II. DISPOZIȚII FINALE

Articolul 150

Prezenta convenție este redactată în franceză și engleză. Ambele texte sunt egal autentice.

Consiliul federal elvețian va îngriji să se facă traduceri oficiale ale convenției în limba rusă și în limba spaniolă.

Limbi

Articolul 151

Prezenta convenție, care va purta data zilei de azi, va putea să fie semnată până la 12 februarie 1950, în numele Puterilor reprezentate la conferința care s-a deschis la Geneva la 21 aprilie 1949.

Semnătură

Articolul 152

Prezenta convenție va fi ratificată cât mai repede cu putință și ratificările vor fi depuse la Berna.

Se va întocmi un proces-verbal de depunere a fiecărui instrument de ratificare, proces-verbal a cărui copie certificată pentru conformitate va fi remisă, prin Consiliul federal elvețian, tuturor Puterilor în numele cărora convenția a fost semnată sau adeziunea notificată.

Ratificare

Articolul 153

Prezenta convenție va intra în vigoare șase luni după depunerea a cel puțin două instrumente de ratificare.

Ulterior, ea va intra în vigoare, pentru fiecare Înaltă Parte Contractantă, șase luni după depunerea instrumentului său de ratificare.

Intrare în
vigoare

Articolul 154

Raporturile dintre puterile legate prin Convenția de la Haga privitoare la legile și obiceiurile războiului terestru, fie că e vorba de aceea din 29 iulie 1899 sau de aceea din 18 octombrie 1907, și care participă la prezenta convenție, aceasta va completa secțiunile II și III din regulamentul anexat la sus arătatele convenții de la Haga.

Legătură cu
Convențiile
de la Haga

Articolul 155

De la data intrării sale în vigoare, prezenta convenție va fi deschisă adeziunii oricărei Puteri în numele căreia această convenție nu ar fi fost semnată.

Aderare

Articolul 156

Adeziunile vor fi notificate în scris Consiliului federal elvețian și își vor produce efectele lor șase luni de la data primirii lor. Consiliul federal elvețian va comunica adeziunile tuturor Puterilor în numele cărora convenția va fi semnată sau adeziunea notificată.

Notificarea
aderărilor

Articolul 157

Situațiile prevăzute în articolele 2 și 3 vor da efect imediat ratificărilor depuse și adeziunilor notificate de Părțile în conflict, înainte sau după începerea ostilităților sau ocupației. Comunicarea ratificărilor sau adeziunilor primite de Părțile în conflict va fi făcută de Consiliul federal elvețian pe calea cea mai rapidă.

Efect
imediat

Articolul 158

Fiecare din Înaltele Părți Contractante va avea facultatea să denunțe prezenta convenție.

Denunțarea va fi notificată în scris Consiliului federal elvețian. Acesta va comunica notificarea guvernelor tuturor Înalțelor Părți Contractante. Denunțarea își va produce efectele un an după notificarea sa Consiliului federal elvețian. Totuși, denunțarea notificată, atunci când Puterea denunțătoare este implicată într-un conflict, nu va produce nici un efect, atâta timp cât nu ar fi fost încheiată pacea și, în orice caz, atâta timp cât operațiunile de eliberare și de repatriere a persoanelor protejate prin prezenta convenție nu vor fi terminate.

Denunțarea va avea valoare numai față de Puterea denunțătoare. Ea nu va avea nici un efect asupra obligațiilor pe care Părțile în conflict vor rămâne obligate să le îndeplinească pe baza principiilor dreptului internațional, așa cum ele rezultă din obiceiurile stabilite între națiunile civilizate, din legile umanitare și din cerințele conștiinței publice.

Denunțare

Articolul 159

Consiliul federal elvețian va înregistra prezenta convenție la Secretariatul Națiunilor Unite. Consiliul federal elvețian va informa, de asemenea, Secretariatul Națiunilor Unite de toate ratificările, adeziunile și denunțările pe care le va primi cu privire la prezenta convenție.

Drept care subsemnații, având depuse împuternicirile respective, au semnat prezenta convenție.

Făcută la Geneva, la 12 august 1949, în limbile franceză și engleză, originalul urmând să fie depus în arhivele Confederației elvețiene. Consiliul federal elvețian va transmite o copie certificată conform a convenției fiecăruia dintre statele semnatare, precum și statelor care vor adera la convenție.

Înregistrare
la Națiunile
Unite

Proiect de acord privitor la zonele și localitățile sanitare și de securitate

Articolul 1

Zonele sanitare și de securitate vor fi strict rezervate persoanelor menționate în articolul 23 al Convenției de la Geneva pentru îmbunătățirea sorții răniților și bolnavilor din forțele armate în campanie, din 12 august 1949 și în articolul 14 al Convenției de la Geneva din 12 august 1949, privitoare la protecția persoanelor civile în timp de război, precum și personalului însărcinat cu organizarea și administrarea acestor zone și localități și cu îngrijirea de dat persoanelor care se vor găsi concentrate acolo. totuși, persoanele care au reședința lor permanentă în interiorul acestor zone vor avea dreptul să locuiască acolo.

Articolul 2

Persoanele care se găsesc, în indiferent ce calitate, într-o zonă sanitară și de securitate nu vor putea efectua nici o muncă care ar avea vreun raport direct cu operațiunile militare sau cu producerea materialului de război, nici în interiorul, nici în exteriorul acestei zone.

Articolul 3

Puterea care creează o zonă sanitară sau de securitate va lua toate măsurile necesare pentru a interzice accesul tuturor persoanelor care nu au dreptul de a se duce sau a se găsi acolo.

Articolul 4

Zonele sanitare și de securitate vor trebui să întrunească următoarele condiții:

- a) nu vor reprezenta decât o mică parte a teritoriului controlat de Puterea care le-a creat;
- b) vor trebui să fie puțin populate în raport cu posibilitatea lor de primire;
- c) vor fi depărtate și lipsite de orice obiectiv militar și de orice instalație industrială sau administrativă importantă;
- d) nu vor fi situate în regiuni care, după toate probabilitățile, pentru prezenta importanță pentru ducerea războiului.

Articolul 5

Zonele sanitare și de securitate vor fi supuse următoarelor obligații:

- a) căile de comunicație și mijloacele de transport de care dispun nu vor fi utilizate pentru deplasările de personal sau de material militar, nici în simplu tranzit;
- b) ele nu vor fi apărate, prin mijloace militare, în nici o împrejurare.

Articolul 6

Zonele sanitare și de securitate vor fi marcare prin benzi oblice roșii pe fond alb puse la margine și pe clădiri.

Zonele rezervate numai răniților și bolnavilor vor putea fi marcate prin cruci roșii (semilune roșii, lei și sori roșii) pe fond alb.

De asemenea, în timpul nopții, ele vor putea fi marcare printr-o lumină potrivită.

Articolul 7

Încă din timp de pace sau la începerea ostilităților, fiecare Putere va comunica tuturor Înaltelor Părți Contractante lista zonelor sanitare și de securitate stabilite pe teritoriul pe care-l controlează. Ea le va informa despre orice zonă nou creată în timpul conflictului.

De îndată ce Partea adversă va fi primit notificarea menționată mai sus, zona va fi constituită în mod regulat.

Dacă, totuși, Partea adversă consideră că una din condițiile stabilite prin prezentul acord nu este îndeplinită, ea va putea să refuze recunoașterea zonei, comunicând de urgență refuzul său Părții de care depinde zona sau să subordoneze recunoașterea acestei zone instituirii controlului prevăzut la articolul 8.

Articolul 8

Fiecare Putere care va recunoaște una sau mai multe zone sanitare și de securitate stabilite de Partea adversă va avea dreptul să ceară ca una sau mai multe comisii speciale să controleze dacă zonele îndeplinesc condițiile și obligațiile enunțate în prezentul acord.

În acest scop, membrii comisiilor speciale vor avea oricând acces liber în diferitele zone și vor putea să locuiască acolo în mod permanent. Lise vor acorda toate înlesnirile pentru a-și putea exercita misiunea lor de control.

Articolul 9

În cazul în care comisiile speciale ar constata fapte care le-ar părea contrare stipulațiilor prezentului acord, ele vor avertiza despre aceasta imediat Puterea de care depinde zona și îi va acorda un termen de maximum cinci zile pentru a remedia aceasta; ele vor informa despre aceasta Puterea care a recunoscut zona.

Dacă, la expirarea acestui termen, Puterea de care depinde zona n-a dat urmare avertismentului care i-a fost adresat, Partea adversă va putea declara că ea nu mai e legată prin prezentul acord cu privire la această zonă.

Articolul 10

Puterea care ar crea una sau mai multe zone sanitare și de securitate, precum și Părțile adverse cărora li s-ar notifica existența lor, vor numi sau vor face să se desemneze de Puterile protectoare sau de alte Puteri neutre, persoanele care vor putea face parte din comisiile speciale menționate în articolele 8 și 9.

Articolul 11

Zonele sanitare și de securitate nu vor putea, în nici o împrejurare, să fie atacate, ci vor fi oricând protejate și respectate de Părțile în conflict.

Articolul 12

În caz de ocupație a unui teritoriu, zonele sanitare și de securitate care se găsesc acolo vor continua să fie respectate și utilizate ca atare.

Totuși, Puterea ocupantă va putea să le modifice destinația, după ce a asigurat soarta persoanelor care se aflau acolo.

Articolul 13

Prezentul acord se va aplica, de asemenea, localităților pe care Puterile le-ar destina aceluiași scop ca și zonele sanitare și de securitate.

Proiect de regulament privitor la ajutoarele colective pentru internații civili

Articolul 1

Comitetele de internați vor fi autorizate să distribuie trimerile de ajutoare colective de care răspund tuturor internaților legați în mod administrativ de locul lor de internare, precum și celor care se găsesc în spitale sau în închisori sau în alte stabilimente penitenciare.

Articolul 2

Distribuirea trimerilor de ajutoare colective se va efectua după instrucțiunile donatorilor și în conformitate cu planul întocmit de comitetele de internați; totuși, distribuirea ajutoarelor medicale se va face, de preferință, în înțelegere cu medicii șefi și, în spitale și lazarete, acești vor putea să deroge de la instrucțiunile menționate în măsura în care nevoile bolnavilor lor o impun. În cadrul astfel definit, această distribuire se va face întotdeauna în mod echitabil.

Articolul 3

Pentru a putea să verifice calitatea, precum și cantitatea mărfurilor primite și pentru a se întocmi, în această privință, rapoarte detaliate pentru donatori, membrii comitetelor de internați vor fi autorizați să meargă la gări și la alte locuri de sosire apropiate de locul lor de internare, unde le sosesc trimerile de ajutoare colective.

Articolul 4

Comitetele de internați vor primi înlesnirile necesare pentru a verifica dacă distribuirea de ajutoare colective, în toate subdiviziunile și anexele locului lor de internare, s-a efectuat în conformitate cu instrucțiunile lor.

Articolul 5

Comitetele de internați vor fi autorizate să completeze, precum și să se îngrijească de completarea, de către membrii comitetelor de internați din detașamentele de muncă sau de către medicii șefi ai lazaretelor și spitalelor, de formulare sau chestionare destinate donatorilor și având legătură cu ajutoarele colective (distribuire, nevoi, cantități etc.). Aceste formulare și chestionare valabil completate, vor fi transmise, fără întârziere, donatorilor.

Articolul 6

Pentru a asigura o distribuire regulată a ajutoarelor colective pentru internații din locul lor de internare și eventual, pentru a face față nevoilor pe care le-ar provoca sosirea de noi contingente de internați, comitetele de internați vor fi autorizate să constituie și să mențină rezerve suficiente de ajutoare colective. Ele vor dispune, în acest scop, de antrepozite adecvate; fiecare antrepozit va fi prevăzut cu două lacăte, comitetul de internați deținând cheile unui lacăt, iar comandantul locul de internare cheile celuilalt.

Articolul 7

Înaltele Părți Contractante și, în special, Puterile deținătoare vor autoriza, pe cât va fi posibil, și sub rezerva reglementării relative la aprovizionarea populației, toate cumpărăturile care vor fi făcute pe teritoriul lor în vederea distribuirii de ajutoare colective internaționale; ele vor ușura, de asemenea, transferul de fonduri și luarea altor măsuri financiare, tehnice sau administrative, în vederea acestor cumpărături.

Articolul 8

Dispozițiile de mai sus nu prejudiciază dreptul internațional de a primi ajutoare colective înainte de sosirea lor într-un loc de internare sau în curs de transferare și nici posibilitatea, pentru reprezentanții Puterii protectoare, a comitetului Internațional de Cruce Roșie sau ai oricărui alt organism umanitar care vine în ajutorul internaționale și care ar fi însărcinat cu transmiterea acestor ajutoare, de a asigura distribuirea, către destinatarii lor, prin toate mijloacele pe care le-ar considera oportune.

I. Bilet de internare

1. Față

<u>Serviciul internaților civili</u>	
Scutit de timbru	
CARTE POȘTALĂ	
<i>Important</i>	
Această carte poștală trebuie să fie completată de fiecare internat din momentul când a fost internat și de fiecare dată când și-a schimbat adresa, în urma transferării sale într-un alt loc de internare sau într-un spital. Această carte poștală este distinctă de cartea poștală specială pe care internatul este autorizat s-o trimită familiei sale.	AGENȚIA CENTRALĂ DE INFORMAȚII ASUPRA PERSOANELOR PROTEJATE COMITETUL INTERNAȚIONAL DE CRUCE ROȘIE

2. Verso

Scrie citeț și cu litere mari – 1. Naționalitatea
2. Nume 3. Prenume (cu toate literele)..... 4. Prenumele tatălui
5. Data nașterii 6. Locul nașterii
7. Profesiunea 8. Adresa înainte de internare 9. Adresa familiei
*10 Internat la: (sau) venind de la (spital etc.) *11. Starea sănătății
12. Adresa actuală 13. Data 14. Semnătura * Șterge ceea ce nu se potrivește – Nu adăuga nimic la aceste indicații – Vezi explicațiile de pe verso

(Dimensiunile biletului de internare: 10 X 15 cm)

II. Scrisoare

SERVICIUL INTERNAȚILOR CIVILI

Scutit de timbru

Către

Strada și numărul

Locul de destinație (cu litere mari)

Provincia sau departamentul

Țara (cu litere mari)

Adresa de internare

Data și locul nașterii

Nume și prenume

Expeditor:

(Dimensiunile scrisorii: 20 X 15 cm)

III. Carte poștală de corespondență

1. Față

<u>Serviciul internaților civili</u>	Scutit de timbru
Expedito:	CARTE POȘALĂ
Numele și prenumele	Către
.....
Data și locul nașterii	Strada și numărul
.....
Adresa de internare	Locul de destinație (cu litere mari)
.....
	Provincia sau departamentul

	Țara (cu litere mari)

2. Verso

Data
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
Scrie numai pe linii și foarte citet

(Dimensiunile acestei cărți poștale de corespondență: 10 X 15 cm)